

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 390/2001 af 26. februar 2001 om ydelse af bistand til Tyrkiet inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien, særlig om etablering af et tiltrædelsespartnerskab** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 391/2001 af 26. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra visse tredjelande** 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 392/2001 af 27. februar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 393/2001 af 27. februar 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 2097/2000 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige 8
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 394/2001 af 27. februar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 2700/93 om gennemførelsesbestemmelser for præmien til fåre- og gedekødsproducenter** 9
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 395/2001 af 27. februar 2001 om fastsættelse af visse vejledende mængder og individuelle lofter for udstedelse af importlicenser for bananer i Fællesskabet i andet kvartal af 2001 i forbindelse med toldkontingenterne og mængden af traditionelle AVS-bananer** 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 396/2001 af 27. februar 2001 om fortsat anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel fra de oversøiske lande og territorier af sukkerprodukter, som har EF-OLT-kumulation af oprindelsen, for perioden 1. marts 2001 — 30. juni 2001 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 397/2001 af 27. februar 2001 om eksportrestitutionsforanstaltninger for frugt og grøntsager 16
- Kommissionens forordning (EF) nr. 398/2001 af 27. februar 2001 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 19

Rådet

2001/161/EF:

- * Rådets afgørelse af 26. februar 2001 om forlængelse af gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab 21
- * Erklæring fra Sverige og Finland i henhold til artikel 36, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn 22
- * Underretning om ikrafttrædelsen af afsnit III »Offentlige indkøb« i afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 (i det følgende benævnt »afgørelsen«) 23

Kommissionen

2001/162/EKSF:

- * Kommissionens beslutning af 13. december 2000 om Spaniens støtte til kulindustrien i 2000 ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 4190) 24

2001/163/EF:

- * Kommissionens beslutning af 21. december 2000 om en procedure vedrørende anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 (Sag TREN/AMA/12/00 — Italienske trafikfordelingsregler for Milanos lufthavnssystem) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 4121) 29

2001/164/EF:

- * Kommissionens beslutning af 15. februar 2001 om ændring af beslutning 1999/283/EF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af veterinærcertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse afrikanske lande for at tage hensyn til dyresundhedssituationen i Sydafrika og Swaziland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 379) 40

2001/165/EF:

- * Kommissionens beslutning af 27. februar 2001 om ændring af Kommissionens beslutning 2001/9/EF om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af Rådets beslutning 2000/766/EF om en række beskyttelsesforanstaltninger over for overførbare spongiforme encephalopatiser og fodring med animalsk protein, for så vidt angår hydrolyserede proteiner ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 462) 43

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 390/2001**af 26. februar 2001****om ydelse af bistand til Tyrkiet inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien, særlig om etablering af et tiltrædelsespartnerskab**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De betingelser, der skal opfyldes af ansøgerstater, der ønsker at tiltræde Den Europæiske Union, blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993.
- (2) Stats- og regeringscheferne, der mødtes i Det Europæiske Råd i Helsingfors den 10. og 11. december 1999, bekræftede, at tiltrædelsesprocessen, som nu omfatter 13 ansøgerlande, skal være af en samlet karakter inden for en enkelt ramme.
- (3) Det Europæiske Råd i Helsingfors erklærede, at Tyrkiet er et ansøgerland, der vil kunne tiltræde Unionen på grundlag af samme kriterier, som finder anvendelse på de andre ansøgerlande, og at Tyrkiet med udgangspunkt i den bestående Europastrategi og i lighed med de andre ansøgerlande vil drage fordel af en førtiltrædelsesstrategi med henblik på at fremme og støtte dets reformer.
- (4) Det Europæiske Råd i Helsingfors erklærede, at der ville blive udformet et tiltrædelsespartnerskab for Tyrkiet på grundlag af de tidligere konklusioner fra Det Europæiske Råd, og at dette partnerskab skal rumme en række prioriteter, som forberedelserne til tiltrædelsen skal centreres om, i lyset af de politiske og økonomiske kriterier og en medlemsstats forpligtelser.
- (5) Det vil være hensigtsmæssigt, om Det Europæiske Fællesskabs bistand inden for rammerne af tiltrædelsespartnerskabet fokuserer på de ovennævnte politiske og økonomiske kriterier, og styres af veldefinerede principper, prioriteter, mellemliggende mål og betingelser.
- (6) Stats- og regeringscheferne, der mødtes i Det Europæiske Råd i Feira den 19. og 20. juni 2000, opfordrede Kommissionen til snarest muligt at fremlægge forslag til

en samlet, finansiel ramme for bistand til Tyrkiet og til tiltrædelsespartnerskabet.

- (7) Partnerskabet, og især det foreløbige mål, bør kunne hjælpe Tyrkiet med at forberede sig til medlemskabet inden for rammerne af økonomisk og social konvergens, og hjælpe det med at udvikle dets nationale program for overtagelse af Fællesskabets regelværk og med at fastlægge en rimelig tidsplan for anvendelsen af regelværket.
- (8) Det er vigtigt, at de disponible finansielle ressourcer forvaltes omhyggeligt og i overensstemmelse med den prioritering, der fremgår af tiltrædelsespartnerskab for Tyrkiet og af Kommissionens periodiske rapporter.
- (9) Fællesskabets bistand i forbindelse med førtiltrædelsesstrategien bør ydes, ved at de bistandsprogrammer, som er vedtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne, finder anvendelse på Tyrkiet, hvorfor denne forordning ikke vil få nogen finansielle følgevirkninger.
- (10) Fællesskabets bistand forudsætter, at de forpligtelser, der er indeholdt i aftalerne mellem Fællesskabet og Tyrkiet og i tiltrædelsespartnerskabet, overholdes, og at der gøres fremskridt hen imod opfyldelsen af københavnskriterierne.
- (11) Programmeringen af de finansielle ressourcer, der udgør Fællesskabets bistand, vil ske i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i diverse forordninger i tilknytning til tilsvarende finansielle instrumenter eller programmer.
- (12) De instanser, der er oprettet under aftalerne mellem EF og Tyrkiet, bør spille en central rolle, så man sikrer en effektiv gennemførelse og opfølgning af tiltrædelsespartnerskabet.
- (13) Etableringen af tiltrædelsespartnerskabet vil sandsynligvis kunne bidrage til landets opfyldelse af Fællesskabets mål. Med henblik på udstedelsen af denne forordning rummer traktaten ikke anden hjemmel end den i artikel 308 indeholdte —

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. februar 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Som led i Den Europæiske Unions førtiltrædelsesstrategi for Tyrkiet etableres et tiltrædelsespartnerskab for Tyrkiet. Tiltrædelsespartnerskabet består af en samlet ramme, der omfatter:

- de prioriteter, som fastlægges ud fra en analyse af situationen i Tyrkiet, og som tiltrædelsesforberedelserne skal centreres om med henblik på opfyldelse af de politiske og økonomiske kriterier og de forpligtelser, der påhviler en EU-medlemsstat i henhold til Det Europæiske Råd
- de finansielle ressourcer, der er nødvendige for at bistå Tyrkiet med at virkeliggøre de prioriteter, der er blevet indkredset i førtiltrædelsesperioden.

Artikel 2

På grundlag af et forslag fra Kommissionen træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal om de principper, prioriteter, mellemliggende mål og betingelser, der indgår i tiltrædelsespartnerskabet, når det forelægges Tyrkiet, samt om de efterfølgende væsentlige justeringer heraf.

Artikel 3

Denne forordning får ingen finansielle følger. Under gennemførelsen af førtiltrædelsesstrategien består Fællesskabets

bistand i den bistand, der er omhandlet i programmerne, som er vedtaget i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

På grundlag af de afgørelser, der træffes af Rådet i henhold til artikel 2, sker programmeringen af de finansielle midler, der bevilges inden for rammerne af tiltrædelsespartnerskabet, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i diverse forordninger i tilknytning til tilsvarende finansielle instrumenter eller programmer.

Artikel 4

Såfremt der mangler et element, som er af afgørende betydning for ydelsen af førtiltrædelsesbistand, og især hvis de i aftalerne mellem EF og Tyrkiet indeholdte forpligtelser ikke overholdes og/eller hvis der kun gøres utilstrækkelige fremskridt med opfyldelsen af københavnskriterierne, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen, tage de nødvendige skridt med hensyn til den førtiltrædelsesbistand, der ydes Tyrkiet.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2001.

På Rådets vegne

A. LINDH

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 391/2001

af 26. februar 2001

om ændring af forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra visse tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importerede tekstilvarer, for hvilke der ikke foreligger gyldige importbevillinger, beslaglægges til tider af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især i forbindelse med konkurs eller lignende procedurer. I sådanne tilfælde bør det under særlige omstændigheder være muligt for den berørte medlemsstat at ansøge om at afsætte varerne i Fællesskabet.
- (2) Forordning (EØF) nr. 3030/93 ⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om et dobbeltkontrollsystem, der bygger på udstedelse af eksport- og importbevillinger i papirform. På baggrund af de teknologiske fremskridt er det hensigtsmæssigt at skabe mulighed for at sende de nødvendige oplysninger i elektronisk form.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at gøre det muligt for medlemsstaterne at forlænge importbevillingernes gyldighedsperiode med to perioder på hver tre måneder i stedet for blot en periode.
- (4) Bestemmelserne for dobbeltkontrollsystemet for varer, der er undergivet tilsyn, bør indeholde de samme muligheder for at forlænge gyldighedsperioderne for importbevillinger som dem, der gælder for dobbeltkontrollsystemet for forvaltningen af de kvantitative lofter.
- (5) Hvis varerne er omfattet af en fælles importbevilling og er klassificeret i samme kategori og er en del af handelsstrømmen mellem den samme eksportør og den samme importør, bør det være muligt at forelægge et fælles oprindelsescertifikat for mere end en vareforsendelse.
- (6) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3030/93, bør vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (7) Det bør gøres klart, at indrømmelse af yderligere mængder, som fastsat i kolonne 9 i bilag VIII, er omfattet af forskriftsudvalgsproceduren —

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3030/93 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende stykke:

»8. Efter anmodning fra den berørte medlemsstat kan tekstilvarer, der er beslaglagt af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, især i forbindelse med konkurs eller lignende procedurer, og for hvilke der ikke længere foreligger nogen gyldig importbevilling, overgå til fri omsætning i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 17, stk. 2.«.

2) Artikel 12, stk. 5, affattes således:

»5. De kompetente myndigheder underretter straks Kommissionen, så snart de får meddelelse om mængder, som ikke er blevet udnyttet i løbet af importbevillingens gyldighedsperiode eller ved dens udløb. Disse ikke-udnyttede mængder overføres automatisk til de resterende mængder af det samlede kvantitative fællesskabsloft for henholdsvis hver varekategori og hvert tredjeland.«.

3) I artikel 16, stk. 1, ændres »artikel 17, stk. 5«, til »artikel 17a«.

4) Artikel 17 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 17

Tekstiludvalget

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt »Tekstiludvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Tekstiludvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 17a

Formanden kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægge Tekstiludvalget ethvert andet spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne beslutning.«.

5) Bilag III og VIII ændres i overensstemmelse med bilagene til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 275 af 8.11.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2474/2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på førstedagen i den anden måned efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2001.

På Rådets vegne

A. LINDH

Formand

BILAG

1. Bilag III ændres som følger:

a) I artikel 11 tilføjes følgende stykke:

»3. Hvis et leverandørland har indgået administrative arrangementer med Fællesskabet om elektroniske bevillinger, kan de relevante oplysninger sendes ad elektronisk vej som erstatning for indrømmelse af eksportbevillinger i papirform.«

b) I artikel 12 tilføjes følgende stykke:

»4. Hvis et leverandørland har indgået administrative arrangementer med Fællesskabet om elektroniske bevillinger, kan de relevante oplysninger sendes ad elektronisk vej og erstatter de modeller, der er omtalt i stk. 1 eller 2.«

c) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. Importbevillingerne er gyldige i seks måneder fra udstedelsesdatoen. På behørigt begrundet anmodning fra en importør kan en medlemsstats myndigheder forlænge gyldighedsperioden med to yderligere perioder på tre måneder. Kommissionen skal underrettes om forlængelserne. Under ekstraordinære omstændigheder kan en importør anmode om en tredje forlængelse af gyldighedsperioden. En ekstraordinær anmodning kan kun imødekommes ved en afgørelse, som træffes efter fremgangsmåden i forordningens artikel 17, stk. 2.«

d) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»4. Hvis et leverandørland har indgået administrative arrangementer med Fællesskabet om elektroniske bevillinger, kan de relevante oplysninger sendes ad elektronisk vej som erstatning for indrømmelse af eksportbevillinger i papirform.«

e) I artikel 19 tilføjes følgende stykke:

»4. Hvis et leverandørland har indgået administrative arrangementer med Fællesskabet om elektroniske bevillinger, kan de relevante oplysninger sendes ad elektronisk vej og erstatter de modeller, der er nævnt i stk. 1 eller 2.«

f) Artikel 21, stk. 2, affattes således:

»2. Importbevillingerne er gyldige i seks måneder fra udstedelsesdatoen. På behørigt begrundet anmodning fra en importør kan en medlemsstats myndigheder forlænge gyldighedsperioden med to yderligere perioder på tre måneder. Kommissionen skal underrettes om forlængelserne. Under ekstraordinære omstændigheder kan en importør anmode om en tredje forlængelse af gyldighedsperioden. En ekstraordinær anmodning kan kun imødekommes ved en afgørelse, som træffes efter proceduren i forordningens artikel 17, stk. 2.«

g) I artikel 28 tilføjes følgende stykke:

»7. Efter anmodning fra importøren kan toldmyndighederne i medlemsstaterne godtage et fælles oprindelsescertifikat for mere end en forsendelse, når varerne:

- a) er omfattet af en fælles eksportbevilning
- b) er klassificeret i samme kategori
- c) udelukkende kommer fra samme eksportør, er bestemt til samme importør, og
- d) er omfattet af importformaliteter ved samme toldsted i Fællesskabet.

Denne procedure gælder for samme periode som importbevillingen, herunder eventuelle efterfølgende forlængelser heraf.

Uanset litra d) kan der, hvis de resterende varer efter importen af den første forsendelse skal klareres ved et andet toldsted end der, hvor det oprindelige oprindelsescertifikat blev forelagt, efter skriftlig anmodning fra importøren af det første toldsted udstedes et eller flere erstatningscertifikater svarende til de resterende mængder i det oprindelige certifikat. Erstatningscertifikatets specifikationer skal være identiske med specifikationerne i det oprindelige certifikat. Erstatningscertifikatet betragtes som det endelige oprindelsescertifikat for de omhandlede varer.«

2. I bilag VIII under »Yderligere betingelser« (kolonne 9) erstattes sætningen »Yderligere mængder kan overføres efter konsultation i henhold til artikel 16« med

»Yderligere mængder kan overføres efter konsultation i henhold til artikel 17, stk. 2, hver gang den optræder.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 392/2001
af 27. februar 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	101,9
	204	47,8
	212	105,3
	624	113,7
	999	92,2
0707 00 05	052	111,6
	068	133,9
	628	144,3
	999	129,9
0709 90 70	052	105,5
	204	72,7
	999	89,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,3
	204	46,4
	212	49,8
	220	49,4
	624	59,5
	999	53,5
	999	91,4
0805 20 10	204	91,4
	999	91,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	76,1
	204	58,7
	600	68,3
	624	76,5
	999	69,9
	999	52,1
0805 30 10	600	52,1
	999	52,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2
	388	99,3
	400	86,7
	404	79,5
	508	91,5
	512	108,6
	720	103,2
	728	101,4
	999	95,2
	999	95,2
0808 20 50	388	88,4
	400	99,7
	512	78,7
	528	79,9
	999	86,7
	999	86,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 393/2001**af 27. februar 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 2097/2000 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2097/2000 ⁽⁵⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af havre produceret i Finland og Sverige til alle tredjelande. I den nuværende situation er det hensigtsmæssigt at forhøje den i licitation udbudte mængde.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2097/2000 affattes således:

- »1. Der gennemføres en særlig interventionsforanstaltning i form af ydelse af en eksportrestitution for 650 000 tons havre, der er produceret i Finland og Sverige, og som skal udføres fra disse lande til alle tredjelande.

Artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 samt gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på denne restitution.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 249 af 4.10.2000, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 394/2001

af 27. februar 2001

om ændring af forordning (EØF) nr. 2700/93 om gennemførelsesbestemmelser for præmien til fåre- og gedekødsproducenter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 af 27. november 1990 om almindelige regler for ydelse af præmien til fåre- og gedekødsproducenter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2825/2000⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 1323/90 af 14. maj 1990 om indførelse af en særlig støtte til fåre- og gedeopdræt i visse ugunstigt stillede områder i Fællesskabet⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 193/98⁽⁶⁾, ydes der særlig støtte til producenter i ugunstigt stillede områder som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽⁷⁾.

(2) Definitionen af en producent i et ugunstigt stillet område ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3493/90 er blevet ændret og omfatter nu enhver producent af fåre- eller gedekød, hvis bedrift er beliggende i de områder, der er fastlagt i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1257/1999, eller hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i disse områder.

(3) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EØF) nr. 2700/93 om gennemførelsesbestemmelser for præmien til fåre- og gedekødsproducenter⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1410/1999⁽⁹⁾, så den stemmer overens med den ændrede definition af en producent i et ugunstigt stillet område.

(4) Ændringen af forordning (EØF) nr. 3493/90 trådte i kraft den 23. december 2000. Da ændringen gør det lettere for producenten at følge reglerne, bør nærværende forordning anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 2001.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1a i forordning (EF) nr. 2700/93 affattes således:

»Artikel 1a

Ansøgning om den særlige støtte i visse ugunstigt stillede områder (forordning (EØF) nr. 1323/90)

1) For at opnå den særlige støtte, der er fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1323/90, skal en producent, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3493/90:

a) og som i øvrigt har pligt til hvert år at afgive en erklæring om det samlede udnyttede landbrugsareal på sin bedrift, på et skema for ansøgning om arealstøtte som fastsat i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, i denne erklæring angive de marker, der er beliggende i ugunstigt stillede områder, og som anvendes til landbrug

b) og som ikke har pligt til at afgive den i litra a) omhandlede erklæring, hvert år afgive en særlig erklæring, hvor der eventuelt henvises til systemet til identifikation af marker som fastsat i forbindelse med det integrerede system. I erklæringen angiver producenten beliggenheden af samtlige marker, han ejer, han lejer, eller som han gør brug af på en hvilken som helst måde, med angivelse af deres areal, med oplysning om de marker, der er beliggende i ugunstigt stillede områder, og som anvendes til landbrug. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den særlige erklæring inkorporeres i ansøgningen om moderfårspræmie og/eller gedepremie.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 337 af 4.12.1990, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 132 af 23.5.1990, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 20 af 27.1.1998, s. 18.

⁽⁷⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽⁸⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.

⁽⁹⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 53.

- 2) Den kompetente nationale myndighed kan anmode om, at der fremlægges et ejendomsretsbevis, en lejekontrakt eller en skriftlig aftale mellem producenter og eventuelt en attest fra den lokale eller regionale myndighed, der har stillet de arealer, der anvendes til landbrug, til rådighed for den pågældende producent. Denne attest skal indeholde oplysning om det areal, der er overdraget til producenten, med angivelse af de marker, der er beliggende i ugunstigt stillede områder.
- 3) Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om, at den særlige erklæring også afgives på skemaet for ansøgningen om arealstøtte i de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde.
- 4) Inden den 30. juni hvert produktionsår meddeler medlemsstaterne Kommissionen det antal producenter, der begrundet deres præmieansøgning med den i stk. 1, litra b), omhandlede attest, samt markernes regionale beliggenhed.
- 5) Producentens arealerklæring og den særlige erklæring skal kontrolleres efter artikel 6 og 7 i forordning (EØF) nr. 3887/92. De arealer, der rent faktisk fastslås ved ovennævnte procedure, anvendes ved beregning af, hvor stor en procentdel af bedriftens samlede udnyttede landbrugsareal der er beliggende i ugunstigt stillede områder.
- 6) Hvis det af de ovenfor nævnte dokumenter, som producenten har indgivet, fremgår, at mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareal er beliggende i ugunstigt stillede områder, mens det ved kontrol rent faktisk konsta-

teres, at denne procentdel er mindre end 50 %, udbetales den særlige støtte ikke, og moderfårspræmien nedsættes med en procentdel svarende til forskellen mellem den rent faktisk konstaterede procentdel og 50 %.

Er der dog tale om en urigtig erklæring, der er afgivet forsætligt eller ved grov forsømmelighed, udelukkes den pågældende producent:

- fra ordningen for moderfårs-/gedepremie for det pågældende produktionsår, og
- fra den samme ordning for det efterfølgende produktionsår i tilfælde af en urigtig erklæring, der er afgivet forsætligt.

Denne indskrænkning anvendes ikke, hvis producenten kan påvise, at arealet blev fastlagt på grundlag af oplysninger, som den kompetente myndighed havde anerkendt.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 395/2001

af 27. februar 2001

om fastsættelse af visse vejledende mængder og individuelle lofter for udstedelse af importlicenser for bananer i Fællesskabet i andet kvartal af 2001 i forbindelse med toldkontingenterne og mængden af traditionelle AVS-bananer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 216/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 20,

under henvisning til forordning (EF) nr. 216/2001 af 29. januar 2001 om ændring af forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 216/2001 er det fastsat, at ændringen af forordning (EØF) nr. 404/93 anvendes fra den 1. april 2001. Kommissionen kan dog efter proceduren i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 404/93 udskyde denne dato til senest den 1. juli 2001, hvis dette viser sig nødvendigt med henblik på gennemførelsen af de ændringer, der er foretaget med hensyn til forvaltningen af toldkontingentordningen. Anvendelsen af denne bestemmelse viser sig nødvendig. Indførelsen af en ny metode for forvaltning af toldkontingenterne og vedtagelsen af administrative foranstaltninger såvel i EF som helhed som i de enkelte medlemsstater med henblik på anvendelsen af den nye metode gør det nemlig berettiget at udskyde anvendelsen af forordning (EF) nr. 216/2001 til den 1. juli 2001 bl.a. i betragtning af den metode for kvartalsvis forvaltning, der anvendes for tiden.
- (2) I artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1632/2000 ⁽⁴⁾, er det fastsat, at der kan fastsættes en vejledende mængde, der udtrykkes ved en fast procentdel af de mængder, der er disponible for hver af de i bilag I nævnte oprindelser, for udstedelsen af importlicenser for hvert af de første tre kvartaler i året.
- (3) En gennemgang af oplysningerne dels om de mængder bananer, der blev markedsført i Fællesskabet i 2000, især de faktiske indførsler i andet kvartal, dels om den

forventede forsyning og det forventede forbrug på fællesskabsmarkedet i samme andet kvartal af 2001 viser, at det med henblik på en tilfredsstillende forsyning af hele Fællesskabet er nødvendigt at fastsætte en vejledende mængde for hver af de oprindelser, der er omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 2362/98, på 30 % af den mængde, der er tildelt dem.

- (4) På grundlag af de samme oplysninger bør den maksimale mængde, som hver erhvervsdrivende kan indgive licensansøgninger for i andet kvartal af 2001, fastsættes med henblik på anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2362/98.
- (5) Der bør erindres om, at i henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2374/2000 af 26. oktober 2000 om indførsel af bananer som led i toldkontingenterne og traditionelle AVS-bananer for 2001 ⁽⁵⁾ fastlægges den maksimale mængde, som en traditionel erhvervsdrivende, der blev registreret i 1999, kan indgive ansøgninger om importlicenser for for et givet kvartal i 2001, på grundlag af den referencemængde, som de nationale myndigheder fastlagde og meddelte ham for 1999. For en nytilkommen erhvervsdrivende fastlægges den maksimale mængde ved anvendelse af procentdsatsen for den årlige tildeling, som de nationale myndigheder fastlagde efter bilaget til forordning (EF) nr. 2598/2000 ⁽⁶⁾ og meddelte hver berørt erhvervsdrivende.
- (6) Bestemmelserne i nærværende forordning bør straks træde i kraft inden begyndelsen af perioden for indgivelse af licensansøgninger for andet kvartal af 2001.
- (7) Bestemmelserne i nærværende forordning vedtages for at sikre, at markedet fortsat kan forsynes i andet kvartal af 2001, og at samhandelen med leverandørlandene kan videreføres, men de foregriber ikke eventuelle foranstaltninger, som senere måtte blive vedtaget bl.a. med henblik på at overholde de internationale forpligtelser, som EF har indgået i Verdenshandelsorganisationen (WTO), og de erhvervsdrivende kan ikke påberåbe sig disse bestemmelser som grundlag for berettigede forventninger.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 31 af 2.2.2001, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT L 300 af 29.11.2000, s. 6.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 216/2001 anvendes fra den 1. juli 2001.

Artikel 2

Den vejledende mængde i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2362/98 for indførsel af bananer i forbindelse med toldkontingenterne og mængden af traditionelle AVS-bananer som fastsat i artikel 18 og 19 i forordning (EØF) nr. 404/93 fastsættes for andet kvartal af 2001 til 30 % af de mængder, der er fastsat for hver af de oprindelser, der er omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 2362/98.

Artikel 3

1. Den mængde, der er tilladt for hver traditionel erhvervsdrivende, og som er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2362/98, fastsættes for andet kvartal af 2001 til 31 % af den referencemængde, som de nationale myndigheder fastlagde og meddelte ham for 1999 efter artikel 6, stk. 4, i ovennævnte forordning.

2. Den mængde, der er tilladt for hver nytilkommen erhvervsdrivende, og som er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2362/98, fastsættes for andet kvartal af 2001 til 31 % af den mængde, der blev fastlagt og meddelt ham efter artikel 2, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2374/2000.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 396/2001

af 27. februar 2001

om fortsat anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel fra de oversøiske lande og territorier af sukkerprodukter, som har EF-OLT-kumulation af oprindelsen, for perioden 1. marts 2001 — 30. juni 2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 2000/169/EF ⁽²⁾, i det følgende benævnt »OLT-afgørelsen«, særlig artikel 109,

efter høring af det udvalg, der er oprettet ved artikel 1, stk. 2, i bilag IV til nævnte afgørelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har konstateret, at indførslen af sukker (KN-kode 1701) og sukker- og kakaoblendinger henhørende under KN-kode 1806 10 30 og 1806 10 90 med oprindelse i de oversøiske lande og territorier, (i det følgende benævnt »OLT«), har været meget kraftigt stigende fra 1997 til 1999, især uforarbejdet sukker med EF-OLT-kumulation af oprindelsen. Denne indførsel steg fra 0 t i 1996 til over 53 000 t i 1999. De pågældende produkter fritages ved indførsel til Fællesskabet for importafgifter og kvantitative begrænsninger efter artikel 101, stk. 1, i OLT-afgørelsen.
- (2) Ved beslutning af 25. februar 2000 om forlængelse af afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab forlængede Rådet perioden for anvendelse af OLT-afgørelsen med et år indtil den 28. februar 2001. Kommissionen har foreslået Rådet at forlænge afgørelse 91/482/EØF med fire måneder indtil den 30. juni 2001.
- (3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2000 af 29. september 2000 om fortsat anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel fra de oversøiske

lande og territorier af sukkerprodukter, som har EF-OLT-kumulation af oprindelsen ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2496/2000 ⁽⁴⁾, begrænsede Kommissionen EF-OLT-kumulationen af oprindelsen for produkter som omhandlet i betragtning 1 til højst 4 848 t sukker for perioden 1. oktober 2000 — 28. februar 2001.

- (4) Der er opstået vanskeligheder på EF's sukkermarked de sidste år. Dette marked er præget af overskud. Sukkerforbruget ligger konstant på ca. 12,7 mio. t om året. Produktionen af kvotesukker andrager ca. 14,3 mio. t om året. Enhver sukkerindførsel til Fællesskabet bevirker derfor, at en tilsvarende mængde EF-sukker ikke kan afsættes på EF-markedet og derfor må udføres. Restitutionerne for dette sukker — inden for visse kvoter — betales over EF-budgettet (p.t. ca. 435 EUR/t). Udførelserne med restitutioner er dog begrænset i deres omfang ved den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med Uruguay-runden ⁽⁵⁾, og nedsat fra 1 555 600 t for produktionsåret 1995/96 til 1 273 500 t i produktionsåret 2000/01.
- (5) Disse vanskeligheder kan forstyrre den fælles markedsordning for sukker meget. For produktionsåret 2000/01 har Kommissionen reduceret EF-producenternes kvoter med 498 800 t ⁽⁶⁾. Hver yderligere indførsel af sukker og produkter med høj sukkerkoncentration fra OLT forudsætter en større nedsættelse af EF-producenternes kvoter og dermed et større tab af garanti for deres indkomst.
- (6) Der består derfor fortsat vanskeligheder, der kan forringe situationen i EF's sukkersektor. Kommissionen besluttede derfor den 13. februar 2001, at sikkerhedsklausulen i artikel 109 i OLT-afgørelsen fortsat skal anvendes på indførslerne fra OLT med EF-OLT-kumulation af oprindelsen for produkterne i sukkersektoren.
- (7) Efter artikel 100 i OLT-afgørelsen er målet at fremme samhandelen mellem OLT og Fællesskabet under hensyntagen til de respektive områders udviklingsniveau. I henhold til artikel 109, stk. 2, i OLT-afgørelsen skal der således fortrinsvis vælges foranstaltninger, som bringer mindst mulig forstyrrelse i associeringens og Fællesskabets funktion. Disse foranstaltninger må desuden ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at afhjælpe de opståede vanskeligheder.

⁽³⁾ EFT L 246 af 30.9.2000, s. 64.

⁽⁴⁾ EFT L 288 af 15.11.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2000 af 29. september 2000 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2000/01 af garantimængden inden for ordningen med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringsindustrien inden for præferenceimportordningerne (EFT L 246 af 30.9.2000, s. 38).

⁽¹⁾ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 55 af 29.2.2000, s. 67.

(8) Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at begrænse EF-OLT-kumulationen af oprindelsen for produkter henhørende under KN-kode 1701, 1806 10 30 og 1806 10 90 til højst 3 878 sukker for perioden fra den 1. marts 2001 til den 30. juni 2001, da dette tal svarer til summen af de største årlige indførte mængder af de pågældende produkter, der blev konstateret i de tre år forud for 1999, der var det år, hvor indførslen steg eksponentielt. Ved fastlæggelsen af de mængder sukker, der skal tages i betragtning, mærker Kommissionen sig den holdning, som formanden for EF-Domstolen af Første Instans indtog i sine kendelser af 12. juli og 8. august 2000 i sag T-94/00R, T-110/00R og T-159/00R⁽¹⁾ uden dog at anerkende den som berettiget. For således at undgå unødige procedurer og alene med henblik på vedtagelsen af nærværende beskyttelsesforanstaltninger tager Kommissionen for sukker henhørende under KN-kode 1701 i 1997 det samlede tal på 10 372,2 t i betragtning, idet dette tal er lig med de samlede af Eurostat konstaterede indførsler af sukker fra OLT med kumulation af de to oprindelser EF-OLT og AVS-OLT.

(9) Indførslen af produkter henhørende under KN-kode bør også omfattes af beskyttelsesforanstaltninger i betragtning af det store indhold af sukker og de skadelige virkninger af samme art som uforarbejdet sukkers for den fælles markedsordning for sukker. Denne foranstaltning skal sikre, at de sukkerprodukter, der indføres fra OLT, ikke overstiger en mængde, der kan forstyrre den fælles markedsordning for sukker, samtidig med at der sikres dem en kommerciel afsætningsmulighed.

(10) Det erindres om, at Kommissionen i forbindelse med revisionen af OLT-afgørelsen har foreslået Rådet at ophæve bestemmelserne om kumulation i sukkersektoren.

(11) Den særlige kontrol af samhandelen med tredjelands varer, som er omfattet af foranstaltningerne i nærværende forordning, samt den kontrol, der er indført ved EF-bestemmelserne om overgang til fri omsætning og toldværdi, bl.a. i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000⁽³⁾, for samhandelen med tredjelands varer vil kunne sikre overholdelsen af bestemmelserne i nærværende forordning.

(12) For at sikre en ordentlig forvaltning, undgå spekulation og muliggøre en effektiv kontrol af produkterne henhørende under KN-kode 1701, 1806 10 30 og 1806 10 90 bør der fastsættes bestemmelser for indgivelse af licensansøgninger. Ansøgningerne bør bl.a. for produkter med EF-OLT-kumulation af oprindelsen omfatte bevis for, at ansøgeren driver sædvanlig handelsvirksomhed i sukker-

sektoren, en erklæring fra den samme person om, at han ikke har indgivet andre licensansøgninger, og bevis for, at han har stillet en særlig sikkerhed for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af licenserne.

(13) I betragtning af virkningerne af indførslerne bør sikkerhedsforanstaltningerne anvendes straks —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produkter henhørende under KN-kode 1701, 1806 10 30 og 1806 10 90 med EF-OLT-kumulation af oprindelsen som omhandlet i artikel 6 i bilag II til afgørelse 91/482/EØF kan der indføres en mængde på 3 878 t sukker i den periode, hvor nærværende forordning anvendes.

For at overholde denne mængde tages der for andre produkter end uforarbejdet sukker hensyn til sukkerindholdet i det indførte produkt.

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede produkter kan kun indføres mod fremlæggelse af en importlicens efter Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁴⁾.

2. Artikel 2-6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS-OLT-kumulation af oprindelsen⁽⁵⁾ finder tilsvarende anvendelse.

Dog gælder følgende:

- Licenserne bærer løbenummeret 53.0001.
- Licensansøgningerne kan højst vedrøre en mængde på 3 878 t.
- Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2553/97 anvendes ikke.
- Ansøgninger indgives til myndighederne i løbet af de første fem arbejdsdage hver måned undtagen marts 2001, hvor ansøgningerne indgives senest den 15. marts 2001.
- Den ensartede nedsættelseskoefficient samt suspension af indgivelsen af nye ansøgninger anvendes, når ansøgningerne om importlicenser medfører en overskridelse af mængden på 3 878 t i den periode, hvor nærværende forordning anvendes.
- Importlicensernes gyldighedsperiode udløber den sidste dag i den tredje måned efter deres udstedelse.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 349 af 19.12.1997, s. 26.

3. For de i artikel 1 omhandlede produkter med EF-OLT-kumulation af oprindelsen fremlægger de erhvervsdrivende ved toldbehandlingen med henblik på overgang til fri omsætning på Fællesskabets toldområde en kopi af de eksportlicenser, der efter artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾ er udstedt for sukker, der anvendes til nævnte produkter.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2001 til den 30. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 397/2001
af 27. februar 2001
om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 35, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 298/2000 ⁽⁴⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.
- (2) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de i nævnte artikel omhandlede produkter udlignes ved en eksportrestitution for at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig eksport i fornødent omfang.
- (3) I henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for frugt og grøntsager og de disponible mængder på Fællesskabets marked, dels priserne i den internationale handel. Der bør ligeledes tages hensyn til de i litra b) i ovennævnte stykke omhandlede omkostninger samt det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.
- (4) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes restitutionerne under hensyn til de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 300.
- (5) I henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne for Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste. Priserne i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til de noteringer og priser, der omhandles i nævnte stykkes andet afsnit.
- (6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det

nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.

- (7) Tomater, citroner, appelsiner, æbler, ferskner og nektariner i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles kvalitetsnormer, druer til spisebrug i kvalitetsklasse ekstra og I i de fælles kvalitetsnormer, afskallede mandler, hasselnødder samt valnødder med skal kan ligeledes gøres til genstand for en i økonomisk henseende betydelig eksport.
- (8) Anvendelsen af ovennævnte regler på den nuværende markedssituation og dennes forventede udvikling og især på noteringer og priser for frugt og grøntsager i Fællesskabet og i den internationale handel fører til en restitutionsfastsættelse i overensstemmelse med bilagene til denne forordning.
- (9) I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, uden at dette dog må føre til nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende. Det bør derfor sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres. På denne baggrund, og fordi eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbestemt, bør der fastsættes kontingenter for de enkelte produkter.
- (10) Nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2849/2000 ⁽⁶⁾.
- (11) De fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1291/2000 ⁽⁷⁾.
- (12) Med henblik på den mest effektive anvendelse af de disponible ressourcer bør man under hensyn til markedssituationen og Fællesskabets udførselsstrukturer vælge den bedst egnede metode for eksportrestitutioner for bestemte produkter og bestemte destinationer, og derfor bør der for den pågældende udførselsperiode ikke samtidigt fastsættes restitutioner ifølge ordning A 1 og A 2, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 2190/96 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 335 af 30.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

- (13) De mængder, der er fastsat for de forskellige produkter, bør fordeles efter de forskellige ordninger for ydelse af restitution, idet der tages hensyn til deres fordærvethed.
- (14) Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —
2. De licenser, der udstedes vedrørende fødevarehjælp, og som er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1291/2000, afskrives ikke på de i bilaget omhandlede restitutionsberettigede mængder.
3. Licenser af type A 1 og A 2 er gyldige i to måneder, jf. dog artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Eksportrestitutionerne for frugt og grøntsager fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. marts 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2001 om fastsættelse af eksportrestitutionsbeløb for frugt og grøntsager

Produktkode	Destination	Ordning Licensansøgningsperiode					
		A 1 fra 10.3. til 6.5.2001		A 2 fra 12. til 13.3.2001		B fra 17.3. til 13.5.2001	
		Restitutionsbeløb (EUR/t netto)	Fastsatte mængder (t)	Restitutionsbeløb (EUR/t netto)	Fastsatte mængder (t)	Restitutionsbeløb (EUR/t netto)	Fastsatte mængder (t)
0702 00 00 9100	F08	18		18	5 786	18	11 830
0802 12 90 9000	A00	45	357			45	342
0802 22 00 9000	A00	103	636			103	1 938
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	A00	45		45	24 509	45	42 495
0805 30 10 9100	A00	35		35	14 931	35	13 869
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	25		25	5 440	25	4 404

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000 s. 14).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

F08 Alle destinationer, undtagen Slovakiet, Letland, Litauen og Bulgarien.

F09 Norge, Island, Grønland, Færøerne, Polen, Ungarn, Rumænien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Makedonien, Jugoslavien, Malta, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, destinationer omhandlet i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999, landene og territorierne i Afrika undtagen Sydafrika, landene på Den Arabiske Halvø (Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm-al-Qalwain, Ras al Khalmah og Fujalrah), Kuwait og Yemen), Syrien, Iran, Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 398/2001**af 27. februar 2001****om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsuksker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/

2000⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 72/2001⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 45.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2001 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	26,41	3,36
1701 11 90 ⁽¹⁾	26,41	8,33
1701 12 10 ⁽¹⁾	26,41	3,23
1701 12 90 ⁽¹⁾	26,41	7,90
1701 91 00 ⁽²⁾	24,24	13,44
1701 99 10 ⁽²⁾	24,24	8,59
1701 99 90 ⁽²⁾	24,24	8,59
1702 90 99 ⁽³⁾	0,24	0,40

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 26. februar 2001

om forlængelse af gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab

(2001/161/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til afgørelse 91/482/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 240, stk. 4, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt at forlænge gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF, indtil der træder en ny rådsafgørelse i kraft om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab, dog senest indtil den 1. december 2001.
- (2) Med henblik på fortsat deltagelse af OLT-statsborgere tages der i en overgangsperiode hensyn til nye fællesskabsprogrammer, som viderefører programmer, der er udløbet, eller som er oprettet i overgangsperioden —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 91/482/EØF ændres således:

- 1) Artikel 233c ændres således:

- a) Indledningen affattes således:

»Følgende programmer og alle programmer til videreførelse heraf gælder for OLT-statsborgere i overensstemmelse med de betingelser, der gælder for den medlemsstat, de hører under.«

- b) Følgende stykke tilføjes:

»Kommissionen kan ændre denne liste på anmodning af et OLT, en medlemsstat eller på eget initiativ for at tilføje eventuelle relevante fremtidige programmer.«

- 2) Artikel 240, stk. 1, affattes således:

»1. Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 1. december 2001.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2001.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2001.

På Rådets vegne

A. LINDH

Formand

⁽¹⁾ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 2000/169/EF (EFT L 55 af 29.2.2000, s. 67).

Erklæring fra Sverige og Finland i henhold til artikel 36, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn ⁽¹⁾

a) Erklæring fra Sverige

I overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn erklærer Sverige hermed, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, i sin helhed skal finde anvendelse på forbindelserne mellem Sverige og Finland i stedet for bestemmelserne i forordningen fra og med den dag, hvor overenskomsten af 6. februar 2001 mellem de nordiske lande om ændring af konventionen træder i kraft mellem Sverige og Finland.

b) Erklæring fra Finland

Finland vil gøre brug af den ret, der er hjemlet i artikel 36, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn, til at lade konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål (den nordiske ægteskabskonvention) med tilhørende slutprotokol finde anvendelse i sin helhed på forbindelserne mellem Sverige og Finland i stedet for bestemmelserne i Bruxelles II-forordningen, når overenskomsten af 6. februar 2001 om ændring af den nordiske ægteskabskonvention er trådt i kraft mellem Finland og Sverige.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 19.

Underretning om ikrafttrædelsen af afsnit III »Offentlige indkøb« i afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 (i det følgende benævnt »afgørelsen«) ⁽¹⁾

Det Fælles Råd EF-Mexico ⁽²⁾ har på grundlag af henstilling nr. 1/2000 fra det særlige udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 32 i afgørelsen, forvissat sig om, at de i afgørelsens artikel 38, stk. 2, omhandlede oplysninger er blevet udvekslet i overensstemmelse med bilag XIV, og afgørelsens afsnit III »Offentlige indkøb« får derfor virkning pr. 27. februar 2001, jf. afgørelsens artikel 38, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 157 af 30.6.2000, s. 10.

⁽²⁾ Oprettet ved aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side (EFT L 276 af 28.10.2000, s. 44).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. december 2000

om Spaniens støtte til kulindustrien i 2000

(meddelt under nummer K(2000) 4190)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/162/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien (⁽¹⁾), særlig artikel 2, stk. 1, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

I

- (1) Ved sit brev af 5. oktober 1999 underrettede Spanien i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF Kommissionen om de finansielle foranstaltninger, det har til hensigt at træffe for kulindustrien i 2000. Da Kommissionen anmodede om det i sine breve af 11. november 1999 og 7. september 2000 gav Spanien yderligere oplysninger i sine breve af henholdsvis 24. juli 2000 og 8. november 2000.
- (2) I sit brev af 7. oktober 1999 underrettede Spanien desuden Kommissionen om de pågældende virksomheders produktionsomkostninger i 1998.
- (3) I endnu et brev, dateret den 24. juli 2000, underrettede Spanien i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF Kommissionen om, hvor stor en støtte der faktisk var blevet udbetalt i regnskabsåret 1999.
- (4) I henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF skal Kommissionen udtale sig om følgende foranstaltninger for regnskabsåret 2000:
 - a) en støtte på 116 180 mio. ESP (698 255 862,87 EUR) til dækning af kulvirksomhedernes driftstab

b) en støtte på 55 209 mio. ESP (331 812 772,71 EUR) til dækning af ekstraordinær social bistand til arbejdstagere, der mister deres beskæftigelse som følge af moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrænkingsforanstaltninger i kulindustrien.

c) en støtte på 15 152 mio. ESP (91 065 354,06 EUR) til dækning af de tekniske omkostninger ved lukning af mineanlæg i forbindelse med moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrænkingsforanstaltninger i kulindustrien.

- (5) Spaniens planlagte foranstaltninger for kulindustrien er omfattet af bestemmelserne i artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen skal derfor udtale sig om disse foranstaltninger i henhold til denne beslutnings artikel 9, stk. 4. Kommissionens vurdering sker på grundlag af de generelle målsætninger og kriterier i beslutningens artikel 2 og de særlige kriterier i dens artikel 3 og 4 og under hensyntagen til det fælles markeds funktionsdygtighed. I forbindelse med sin undersøgelse vurderer Kommissionen desuden i henhold til beslutningens artikel 9, stk. 6, om foranstaltningerne er i overensstemmelse med den moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrækningsplan, som Kommissionen har afgivet positiv udtalelse om i beslutning 98/637/EKSF (⁽²⁾).

II

- (6) I beslutning 98/637/EKSF afgav Kommissionen udtalelse om, hvorvidt afsnittet 1998-2002 i den moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrækningsplan for kulindustrien, som Spanien havde anmeldt, var i overensstemmelse med de generelle og særlige målsætninger i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

(¹) EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12.

(²) EFT L 303 af 13.11.1998, s. 57.

- (7) Kommissionen har konstateret, at de moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrænkingsforanstaltninger, som er blevet iværksat for den spanske kulindustri i 1999 og anmeldt for 2000, er i overensstemmelse med de planer, den har godkendt ved beslutning 98/637/EKSF.
- (8) Den spanske kulproduktion på 15 418 272 t i 1999 er 5,5 % mindre end produktionen i 1998. For 2000 har Spanien anmeldt en planlagt produktion på 14 611 728 t, dvs. 5,25 % mindre end i 1999. Produktionen er i begge tilfælde mindre end forudset i planen.
- (9) Antallet af beskæftigede på virksomhederne faldt fra 18 140 i slutningen af 1998 til 17 345 i slutningen af 1999. I 2000 forventes en formindskelse på 1 500.
- (10) Anlæg med en samlet produktionskapacitet på 3 521 121 t om året er i færd med at lukke eller foretage aktivitetsindskrænkninger, som skal være gennemført, inden beslutning nr. 3632/93/EKSF udløber.
- (11) Disse nedskæringer, som er større end oprindeligt planlagt, skyldes, at de virksomheder, der ikke har kunnet opfylde betingelserne for støtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, er blevet omfattet af lukningsplaner i overensstemmelse med beslutningens artikel 4.
- (12) Som Kommissionen havde anmodet om i beslutning 1999/451/EKSF⁽¹⁾ underrettede Spanien den ved sit brev af 7. oktober 1999 om de pågældende virksomheders produktionsomkostninger i 1998. Kommissionens undersøgelse af produktionsomkostningernes udvikling på de virksomheder eller produktionsanlæg, der modtager driftsstøtte (artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF), har vist, at produktionsomkostningerne i 1992-priser i gennemsnit faldt fra 102,5 ECU/tske i 1994 til 87,7 ECU/tske i 1998. Denne gennemsnitlige nedskæring på 16,4 % mellem 1994 og 1998 fordeles sig med en nedskæring på over 30 % af 22 % af produktionen, mellem 20 % og 30 % af 7 % af produktionen, mellem 10 % og 20 % af 39 % af produktionen og mellem 0 % og 10 % af 33 % af produktionen.
- (13) Virksomhederne Antracitas de Rengos SA og Inversiones Terrales SA, der har en samlet produktion på 90 000 t om året har definitivt lukket deres produktionsanlæg. Følgende virksomheder og produktionsanlæg: Promotora de Minas de Carbón SA, UTE Terrales-Ubeda, Incomisa, Coto Minero Jove SA, Mina Escobal SL, Minas de Valdeloso SL, Virgilio Riesco SA, virksomheden Minero Siderúrgica de Ponferrada SA's anlæg María, virksomheden Coto Minero del Sil SA's anlæg Escandel og virksomheden Uminas anlæg Picardín, Pontedo og Arbas, der har en samlet produktionskapacitet på 955 611 t om året, er af Spanien blevet omfattet af en luknings- eller aktivitetsindskrænkingsplan, som fastsætter en årlig kapacitetsnedskæring på 800 000 t i 2000.
- Kommissionen har konstateret, at disse virksomheder ikke kan opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, selv om de opfylder betingelserne for at modtage aktivitetsindskrækningsstøtte i henhold til beslutningens artikel 4.
- (14) Spanien overvåger i tidsrummet 2000-2002 fortsat produktionsomkostningernes udvikling på hver enkelt af de kulvirksomheder, der modtager driftsstøtte. Dersom den retningssigende nedskæring af produktionsomkostningerne, som er fastsat i artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, ikke kan opnås, foreslår Spanien Kommissionen de nødvendige korrigerende foranstaltninger.
- (15) Den støtte til dækning af driftstab, som Spanien har anmeldt for 2000, indebærer en nedskæring af produktionsstøtten i løbende priser til underjordiske mineanlæg på 4 % og til åbne mineanlæg på 6 % i forhold til 1999. Disse nedskæringer medvirker til at opnå en gradvis formindskelse af støtten. Støtten i henhold til artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal helt eller delvis dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som frit aftales mellem forretningsparterne under hensyntagen til de herskende forhold på verdensmarkedet.
- (16) Den samlede støtte, som Spanien har til hensigt at give kulindustrien i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF i 2000 er blevet opført på de offentlige nationale, regionale og lokale budgetter i overensstemmelse med beslutningens artikel 2, stk. 2. For virksomheden Hunosas vedkommende kan en del af støtten ydes gennem det statsretlige organ SEPI (Sociedad Estatal de Participaciones Industriales).
- (17) På baggrund af det foregående anses de foranstaltninger, Spanien har anmeldt for 2000, for at være i overensstemmelse med de moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrækningsplaner, Kommissionen har afgivet positiv udtalelse om i beslutning 98/637/EKSF, forudsat samtlige bestemmelser i denne beslutning overholdes, det gælder ikke mindst bestemmelserne om, at Fællesskabets kulproducenter, kulopkøbere eller kulforbrugere ikke må udsættes for forskelsbehandling.
- (18) Den støtte på 116 180 mio. ESP (698 255 862,87 EUR), som Spanien har til hensigt at give kulindustrien i 2000, har til formål helt eller delvis at dække kulvirksomhedernes driftstab.
- (19) Støtten skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som frit aftales mellem forretningsparterne under hensyntagen til de herskende forhold på verdensmarkedet.

III

(1) EFT L 177 af 13.7.1999, s. 27.

- (20) Det anmeldte beløb består af en driftsstøtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 48 696 mio. ESP (292 668 864,35 EUR) og en aktivitetsindskrænkingsstøtte i henhold til beslutningens artikel 4 på 67 484 mio. ESP (405 587 008,52 EUR).
- (21) Driftsstøtten på 48 696 mio. ESP (292 668 864,35 EUR) skal dække driftstab på 42 virksomheder med en samlet anslået produktion på 11 088 607 t i 2000.
- (22) Kommissionen konstaterer efter at have kontrolleret disse virksomheders produktionsomkostninger, at den retningsgivende reduktion af produktionsomkostningerne i 1992-priser, som blev iagttaget i tidsrummet 1994-1997, vil fortsætte i 2000. Den forventede reduktion i 2000 bliver på 11,23 % i forhold til 1998.
- (23) De gennemsnitlige produktionsomkostninger i 1998 i 1992-priser på de virksomheder, der modtager støtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, ligger på 87,7 ECU/tske. Disse produktionsomkostninger fordeler sig således:
- 10 % af produktionen har omkostninger på mellem 20 og 60 ECU/tske
 - 50 % af produktionen har omkostninger på mellem 60 og 80 ECU/tske
 - 30 % af produktionen har omkostninger på mellem 80 og 95 ECU/tske
 - 10 % af produktionen har omkostninger på mellem 95 og 199 ECU/tske.
- (24) Gennemsnitsprisen ved de driftsstøttemodtagende virksomheders anslåede salg af 11 088 607 t (6 939 844 tske) i 2000 er på 8 902 ESP/tske (53,5 EUR/tske). Da denne produktions gennemsnitlige produktionsomkostninger forventes at blive 16 620 ESP/tske (100 EUR/tske) i 2000, konstaterer Kommissionen, at den anmeldte støtte svarer til forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som aftales frit mellem forretningsparterne under hensyntagen til de herskende forhold på verdensmarkedet.
- (25) Aktivitetsindskrænkingsstøtten på 67 487 mio. ESP (405 605 038,88 EUR) skal dække de nævnte virksomheders driftstab på følgende beløb: Hunosa: 56 121 mio. ESP (337 294 003,10 EUR), Mina la Camocha: 4 940 mio. ESP (29 689 997,96 EUR), Endesas underordiske mineanlæg: 636 mio. ESP (3 822 436,98 EUR), Encasurs underjordiske mine-
- anlæg: 322 mio. ESP (1 935 258,98 EUR), Antracitas de Guillón: 903 mio. ESP (5 427 139,3 EUR), Coto Minero Jove SA: 681 mio. ESP (4 092 892,43 EUR), Inversiones Terrales-Plácido Ubeda: 83 mio. ESP (498 840,05 EUR), Industrial y Comercial Minera (Incomisa) 154 mio. ESP (925 558,64 EUR), Mina Escobal: 52 mio. ESP (312 526,29 EUR), Minas de Escucha: 356 mio. ESP (2 139 603,09 EUR), Minas de Valdeloso SL: 118 mio. ESP (709 194,28 EUR), Promotora de Minas de Carbón SA: 445 mio. ESP (2 674 503,86 EUR), Virgilio Riesco SA: 189 mio. ESP (1 135 912,88 EUR), virksomheden Uminsa Picadin, Pontedo og Arbas Uminsa: 600 mio. ESP (3 606 072,27 EUR), virksomheden Minero Siderúrgica de Ponferrada SA's anlæg María: 853 mio. ESP (5 126 633,25 EUR) og virksomheden Coto Minero del Sil SA's anlæg Escandal: 1 029 mio. ESP (6 184 414,55 EUR). Den samlede produktion, som denne aktivitetsindskrænkingsstøtte gælder, svarer til en årskapacitet på 3 523 121 t.
- (26) En del af den støtte på 56 121 mio. ESP (337 294 003,1 EUR) som tilfalder virksomheden Hunosa, nærmere betegnet 37 989 mio. ESP (228 318 488,3 EUR), ydes gennem SEPI.
- (27) Den gennemsnitlige salgspris på de 3 523 121 t (2 263 857 tske), som de virksomheder, der modtager aktivitetsindskrænkingsstøtte, skal sælge til varmeværkerne i 2000, er 9 167 ESP/tske (55,1 EUR/tske). Da de gennemsnitlige produktionsomkostninger i 2000 forventes at blive 39 100 ESP/tske (235 EUR/tske), konstaterer Kommissionen, at den anmeldte støtte svarer til forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som aftales frit mellem forretningsparterne under hensyntagen til de herskende forhold på verdensmarkedet.
- (28) Støtten til dækning af kulvirksomhedernes driftstab er blevet opført på det almindelige statsbudget for 2000. Den er 4 % mindre end den, Kommissionen godkendte for 1999. Spanien har anmeldt den regeringsbeslutning, hvorefter støtten fordeles på de enkelte virksomheder. Denne beslutning er offentliggjort i den spanske statstidende (¹).
- (29) Da denne foranstaltning indgår i den moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrænkingsplan, som Spanien har anmeldt, og da de støttebeløb og de mængder, der er fastsat for 2000, gradvis aftager, er den i overensstemmelse med formålene i artikel 2, stk. 1, første og andet led, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, ikke mindst bestemmelsen om, at støtten skal medvirke til at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med kulindustriens udvikling.
- (30) På baggrund af det foregående og af de oplysninger, Spanien har givet, er støtten forenelig med artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles marked.

(¹) BOE nr. 226 af 20.9.2000, s. 32254.

IV

- (31) Den støtte på 55 209 mio. ESP (331 812 772,71 EUR), som Spanien har til hensigt at give, skal, med undtagelse af udgifterne til de sociale ydelser, staten afholder som sit særlige bidrag i henhold til traktatens artikel 56, dække erstatning til de arbejdstagere, der er eller bliver førtidspensioneret eller har mistet deres arbejde på grund af gennemførelsen af moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindkrækningsplanen for den spanske kulindustri.
- (32) En del af denne støtte, dvs. et beløb på 36 634 mio. ESP (220 174 774,3 EUR), går til virksomheden Hunosa. Den skal dække omkostningerne i forbindelse med førtidspensionering af arbejdstagere, hvis aktivitet er ophørt før den 1. januar 2000, og af de 500 arbejdstagere, hvis aktivitet skal ophøre i 2000. Denne del af støtten ydes virksomheden Hunosa gennem SEPI.
- (33) Det resterende beløb, nærmere betegnet 18 575 mio. ESP (111 637 998,4 EUR), skal dække erstatninger til de 5 806 arbejdstagere, der skal førtidspensioneres fra andre virksomheder inden slutningen af 2000 som følge af moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindkrækningsforanstaltninger.
- (34) Denne støtte, som skal dække ekstraordinære udgifter i forbindelse med strukturomlægningen, er blevet opført på det almindelige statsbudget for 2000.
- (35) Disse finansielle foranstaltninger svarer til foranstaltninger, der er nødvendige som følge af moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsprocessen i den spanske kulindustri og derfor ikke kan betragtes som knyttet til den løbende produktion (gamle forpligtelser).
- (36) Ifølge artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF kan denne støtte, der nævnes udtrykkelig i beslutningens bilag og nærmere betegnet omfatter udgifter til dækning af sociale ydelser i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før de har nået den lovfæstede pensionsalder, og andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægning og rationalisering, betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ikke overstiger de pågældende udgifter.
- (37) På grundlag heraf og på grundlag af de oplysninger, Spanien har givet, er denne støtte forenelig med artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles marked.

V

- (38) Den støtte på 15 152 mio. ESP (91 065 354,06 EUR), som Spanien har til hensigt at give, skal dække værdiforringelsen af indstillede aktiver på de kulvirksomheder, der skal lukke helt eller delvis, og andre ekstraordinære omkostninger, som skyldes gradvise lukninger i forbindelse med kulindustriens strukturomlægning.
- (39) En del af denne støtte, nærmere betegnet 5 193 mio. ESP (31 210 558,58 EUR), går til virksomheden Hunosa og ydes gennem SEPI. Det resterende beløb, dvs. 9 959 mio. ESP (59 854 795,48 EUR) tilfalder de øvrige virksomheder, som foretager strukturomlægning eller aktivitetsindskrænkning.
- (40) Støtten til dækning af ekstraordinære udgifter i forbindelse med strukturomlægningen er blevet opført på det almindelige statsbudget for 2000.
- (41) Disse foranstaltninger svarer til foranstaltninger, der er nødvendige som følge af moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsprocessen i den spanske kulindustri og derfor ikke kan betragtes som knyttet til den løbende produktion (gamle forpligtelser).
- (42) Ifølge artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF kan denne støtte, der nævnes udtrykkelig i beslutningens bilag og nærmere betegnet omfatter ekstraordinære forringelser af aktiviteter, i det omfang de skyldes strukturomlægning af industrien (uden hensyn til nyvurderinger efter den 1. januar 1986, der overstiger inflationstakten), og ekstraarbejder og resterende forpligtelser i forbindelse med lukning af anlæg, betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ikke overstiger de pågældende udgifter.
- (43) Spanien skal påse, at den støtte, virksomhederne får til dækning af ekstraordinære omkostninger, er i overensstemmelse med de omkostningskategorier, som er fastsat i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF.
- (44) På baggrund heraf og på grundlag af de oplysninger, Spanien har givet, er denne støtte forenelig med artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles marked.

VI

- (45) Den støtte, Spanien yder kulindustrien, er begrænset til de mængder, der produceres til elektricitetsfremstilling. Spanien forpligter sig til at påse, at de mængder, der produceres til industrien og til privatforbrug, sælges til priser (uden kompensation), som dækker produktionsomkostningerne.
- (46) Spanien påser, at den støtte til den løbende produktion, som behandles i denne beslutning, ikke giver anledning til forskelsbehandling af producenter, opkøbere og forbrugere på det fælles marked for kul.

- (47) Spanien påser i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, at støtten til dækning af forskellen mellem produktionsomkostningerne og salgsprisen pr. t ikke fører til lavere salgspriser på kul fra Fællesskabet end på kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.
- (48) Spanien påser i overensstemmelse med traktatens artikel 86, at støtten begrænses til det, som er strengt nødvendigt af hensyn til de sociale og regionale forhold, der præger kulindustriens tilbagegang i Fællesskabet. Der kan hverken direkte eller indirekte gives økonomiske fordele til produktioner, som ikke har fået tilkendt støtte, eller til andre aktiviteter, der ikke knytter sig til kulproduktionen. Spanien påser navnlig, at den støtte i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, som skal dække virksomhedernes tekniske lukningsomkostninger, ikke anvendes som støtte til den løbende produktion (beslutningens artikel 3 og 4), og at de kapacitetslukninger, støtten tager sigte på, er effektive og sker under de bedste sikkerheds- og miljøbeskyttelsesforhold.
- (49) Ifølge artikel 3, stk. 1, andet led, og artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal Kommissionen kontrollere, at støtten udelukkende ydes til de formål, som er anført i beslutningens artikel 3 og 4. Spanien giver senest den 30. juni 2001 meddelelse om de støttebeløb, der faktisk er blevet ydet i 2000, og oplyser om eventuelle reguleringer af de oprindeligt angivne mængder. Spanien leverer i forbindelse med denne årlige indberetning alle oplysninger, som er nødvendige for at efterprøve kriterierne i de pågældende artikler.
- (50) Kommissionen har ved sin godkendelse af støtten taget hensyn til behovet for i videst muligt omfang at afhjælpe de sociale og regionale følger af kulindustriens strukturomlægning på baggrund af den økonomiske og sociale situation, de pågældende miner befinder sig i.
- (51) På baggrund heraf og på grundlag af de oplysninger, Spanien har givet, er støtteforanstaltningerne til fordel for kulindustrien forenelige med målsætningerne i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles marked —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Spanien bemyndiges til at udbetale følgende støtte i regnskabsåret 2000:

- en driftsstøtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, på 48 696 mio. ESP (292 668 854,35 EUR)
- en aktivitetsindskrækningsstøtte i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 67 484 mio. ESP (405 587 008,52 EUR)
- en støtte til dækning af ekstraordinære udgifter i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 55 209 mio. ESP (331 812 772,71 EUR), som skal dække ekstraordinære sociale ydelser til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri.
- en støtte til dækning af ekstraordinære udgifter i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 15 152 mio. ESP (91 065 354,06 EUR), som skal dække de tekniske omkostninger ved lukning af mineanlæg i forbindelse med moderniserings-, rationaliserings-, strukturomlægnings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri.

Artikel 2

Spanien træffer i overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 86 de nødvendige almindelige og særlige foranstaltninger for at sikre, at de forpligtelser, der følger af denne beslutning, opfyldes. Spanien påser, at den godkendte støtte anvendes til de angivne formål, og at alle udgifter, der ikke afholdes, eller er for højt anslåede eller anvendes ukorrekt i forhold til denne beslutnings bestemmelser, tilbagebetales.

Artikel 3

Spanien giver senest den 30. juni 2001 Kommissionen meddelelse om det støttebeløb, der faktisk er blevet udbetalt i 2000.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2000.

På Kommissionens vegne
Philippe BUSQUIN
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 2000

om en procedure vedrørende anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 (Sag TREN/AMA/12/00 — Italienske trafikfordelingsregler for Milanos lufthavnssystem)

(meddelt under nummer K(2000) 4121)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/163/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til lufruter inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 8, stk. 3,

efter høring af det ved samme forordnings artikel 11 nedsatte rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

BAGGRUND

I

- (1) Milanos lufthavnssystem omfatter lufthavnene Linate, Malpensa og Orio al Serio (Bergamo). Indtil 1998 var ingen af de tre lufthavne af såvel tekniske som økonomiske årsager egnet til at fungere som hovedlufthavn for nationale, internationale og interkontinentale flyvninger. Det er først og fremmest lufthavnen i Linate, der fungerer som centrum for det meste af indenrigs- og udenrigstrafikken til og fra EF. Det har resulteret i en ineffektiv udnyttelse af den forhåndenværende lufthavnskapacitet, idet Linate lufthavn er overbelastet, mens Malpensa lufthavn underudnyttes.
- (2) For at imødekomme trafikbehovene i byen Milano og hele Norditalien besluttede de italienske myndigheder at reorganisere Milanos lufthavnssystem og gøre Malpensa til hovedlufthavnen i systemet for at sikre den fornødne lufthavnskapacitet fremover. Det skulle ske ved at udvide og forbedre Malpensa lufthavn via et projekt, der fik betegnelsen Malpensa 2000, og som er et af de 14 prioriterede projekter i det transeuropæiske transportnet, der blev etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF⁽²⁾. Oprindeligt var det kun hensigten at udvide Malpensa, men senere blev det planen at gøre Malpensa til en effektiv hovedlufthavn.

Det forudsatte en ganske stor trafikmængde på Malpensa lufthavn for at opnå den fornødne »masseeffekt« mellem antallet af flylandinger og -afgange og indebar derfor overførsel af trafik fra Linate til Malpensa. Markedskræfterne alene var imidlertid ikke nok til at sikre en sådan overførsel, da passagererne som hovedregel foretrak at benytte Linate lufthavn på grund af dens beliggenhed nær bymidten. På denne baggrund besluttede de italienske myndigheder at indføre obligatoriske trafikfordelingsregler, som skulle sikre den nødvendige overførsel af trafik fra Linate til Malpensa.

- (3) De italienske myndigheder bestemte derfor ved dekret nr. 46-T af 5. juli 1996 (i det følgende benævnt »dekret af 5. juli 1996«) og dekret nr. 70-T af 13. oktober 1997 (i det følgende benævnt »dekret af 13. oktober 1997«), at alle flyvninger til og fra Milano skulle henlægges enten til Malpensa eller til lufthavnen Orio al Serio, bortset fra »general aviation« og direkte flyvninger på ruter, som betjente Milano, og som året før havde et samlet passagerantal på mindst 2 mio. eller i gennemsnit 1,75 mio. passagerer årligt over de seneste tre år. Den eneste rute, som i praksis kunne overholde disse grænser var Milano-Rom, og ingen af de øvrige rute-flyvninger blev derfor tilladt i Linate lufthavn.
- (4) Den 16. september 1998 traf Kommissionen beslutning om, at Italien ikke kunne anvende de trafikfordelingsregler, der fulgte af dekretterne af 5. juli 1996 og 13. oktober 1997⁽³⁾. I denne beslutning henviser Kommissionen efter en redegørelse for den generelle baggrund for sagen til, at de pågældende regler i praksis ville have konkurrencefordrejende virkninger til fordel for Alitalia, fordi:

»kriterierne i dekret nr. 46-T [vil] medføre en konkurrencefordel for Alitalia, idet kun Alitalia får mulighed for at flyve til sin hovedlufthavn Rom-Fiumicino fra Linate lufthavn, mens Fællesskabets øvrige luftfartsselskaber er nødt til at flyve til deres respektive hovedlufthavne fra Malpensa lufthavn. Denne konkurrencefordel vil være til stede, så længe

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 42.

Malpensa lufthavn ikke råder over en adgangsinfrastruktur, som kan ændre den nuværende situation, hvor forbrugerne er uvillige til at benytte denne lufthavn.«

Kommissionen fandt også, at de pågældende regler var uforenelige med proportionalitetsprincippet, eftersom:

»oprettelsen af en fuldt funktions- og bæredygtig hovedlufthavn ikke kan anses at kræve en overførsel på 11,7 mio. passagerer allerede den 25. oktober 1998. En udsættelse af overførslen eller en gradvis overførsel af denne mængde fra den 25. oktober 1998 egner sig bedre til dette formål og vil også berøre den frie ret til at tilbyde lufttransport til og fra Milano i mindre grad. De italienske regler er derfor ikke absolut nødvendige for at nå de italienske myndigheders mål, som kan nås ved hjælp af regler, som er mindre restriktive, når det gælder den frie ret til at tilbyde lufttransport« (betragtning 45).

Konklusionen i Kommissionens beslutning var derfor formuleret som følger:

»Kommissionen konkluderer, at trafikfordelingsreglerne i dekret nr. 46-T og nr. 70-T ikke er i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92, da anvendelsen af dem vil være i strid både med det principielle forbud mod forskelsbehandling og med proportionalitetsprincippet. På grundlag af artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92 vil det derfor være korrekt at træffe den beslutning, at Italien ikke kan anvende disse regler« (betragtning 50).

»Denne beslutning bestrider på ingen måde Italiens ret til at føre en aktiv lufthavnspolitik og til nærmere betegnet at udvikle en fuldt funktions- og bæredygtig hovedlufthavn i Malpensa. De trafikfordelingsregler, som er nødvendige for at nå dette mål, skal imidlertid være i overensstemmelse med principperne i Fællesskabets lovgivning, således som de er beskrevet i det foregående.

Beslutningen er heller ikke i konflikt med det forhold, at Malpensa 2000-projektet er et projekt af fælles interesse og er blevet udvalgt som prioriteret projekt inden for det transeuropæiske net. Kommissionen minder i den forbindelse om, at medlemsstaternes foranstaltninger til støtte for projekter inden for det transeuropæiske net, der skal skabe forudsætninger for, at projekternes mål kan nås, skal være i fuld overensstemmelse med alle sider af Fællesskabets lovgivning« (betragtning 53-55).

- (5) På baggrund af denne beslutning fra Kommissionen den 16. september 1998 udstedte den italienske transport- og trafikminister den 9. oktober 1998 dekret nr. 101-T (i det følgende benævnt »dekret af 9. oktober 1998«), der fastsatte en række overgangsforanstaltninger vedrørende

trafikfordelingen mellem de lufthavne, der indgår i Milanos lufthavnssystem. Dette dekret indeholdt bestemmelser om følgende:

- åbningen af Malpensa 2000 skulle finde sted den 25. oktober 1998
- bestemmelserne i dekret af 5. juli 1996 om trafikfordelingen skulle først træde i kraft i fuldt omfang, når anlægsarbejderne med henblik på forbedring af adgangsinfrastrukturen til Malpensa lufthavn var afsluttet
- fra den 25. oktober 1998 og indtil tidspunktet for ovennævnte arbejders færdiggørelse kunne de EF-luftfartsselskaber, der i forvejen benyttede Linate fortsat benytte denne lufthavn til 34 % af de flyvninger, de havde foretaget i den forudgående flyvesæson med et garanteret minimum på 18 flyvninger om ugen, dog under forudsætning af, at de på de pågældende ruter benyttede fly med samme kapacitet
- al ruteflyvning og al anden lufttrafik både interkontinentalt, internationalt og indenrigsflyvning i EF kunne foregå til og fra Malpensa lufthavn og lufthavnen Orio al Serio.

- (6) Dekretet af 9. oktober 1998 er trådt i kraft og anvendes i praksis.
- (7) Det var oprindeligt planen, at arbejdet med at forbedre adgangsinfrastrukturen skulle være afsluttet ved udgangen af 2000, og at overgangsperioden skulle udløbe på det tidspunkt. Da de italienske myndigheder mente, at adgangsinfrastrukturen til Malpensa lufthavn var ved at være afsluttet, besluttede de den 12. oktober 1999 at gennemføre overførslen af flyvninger fra Linate til Malpensa i to etaper, dvs. henholdsvis den 15. december 1999, hvor 236 ugentlige flyvninger skulle overføres, og den 15. januar 2000 for de 230 resterende ugentlige flyvninger.
- (8) Den 25. november 1999 udstedte den italienske miljøminister et dekret (i det følgende benævnt »dekret af 25. november 1999«) om en vurdering af Malpensa lufthavns miljømæssige virkninger. Det fremgår bl.a. af dette dekret, at støjrgrænserne ikke er overholdt i de omkringliggende kommuner, og at denne situation vil blive yderligere forværret ved forøgelsen af trafikken som følge af de planlagte overførsler af flyvninger. Dekretet indeholder derfor forskellige bestemmelser, der tager sigte på at nedbringe støjgenerne, bl.a. begrænsninger af trafikken, nye procedurer for anvendelsen af start- og landingsbanerne og endog forbud mod anvendelse af bestemte flytyper. Sideløbende hermed har de italienske myndigheder efter anmodning fra byen Milano og regionen Lombardiet givet udtryk for, at Linate lufthavn fremover bør fungere som »city airport«, hvilket på sigt vil indebære tilbageførsel af flyvninger fra Malpensa til Linate.

(9) Den 13. december 1999 udstedte formanden for Italiens statsråd et dekret (i det følgende benævnt »dekret af 13. december 1999«), der udtrykkeligt refererer til dekret af 25. november 1999, og som dels bekræfter den planlagte overførsel af flyvninger begyndende den 15. december 1999, dels indebærer iværksættelse af en række foranstaltninger med henblik på at mindske de miljømæssige gener fra Malpensa lufthavn. Disse foranstaltninger er detaljeret beskrevet i dekretets bilag A (Øjeblikkelige foranstaltninger vedrørende vilkårene for lufthavnens drift), bilag B (Øjeblikkelige foranstaltninger i form af restriktioner og kontrol), bilag C (Senere foranstaltninger vedrørende restriktioner og kontrol) og bilag D (Foranstaltninger på mellemlang sigt).

(10) Den 14. december 1999 besluttede den italienske regering foranlediget af Kommissionens indvendinger at suspendere de planlagte overførsler af flyvninger indtil videre.

II

(11) Den 3. marts 2000 udstedte den italienske transport- og trafikminister et dekret (i det følgende benævnt »dekret af 3. marts 2000«), der fastsætter bestemmelser for trafikfordelingen mellem de lufthavne, der indgår i Milanos lufthavnssystem.

(12) I dette dekret anfører ministeren, at »Statsrådet på sit møde den 25. februar 2000 på ny har bekræftet Malpensas strategiske infrastruktur mæssige betydning som hovedlufthavn (»hub«), og at de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag A, B og C til dekretet af 13. december 1999 på ovennævnte møde i Statsrådet den 25. februar 2000 og i forbindelse med indgåelsen af rammeaftalen om lufthavnsprogrammet blev vurderet positivt«. Ministeren gav i dekretet også udtryk for, »at det var vigtigt at sikre fuld udnyttelse af mulighederne for at udvikle Malpensa som hovedlufthavn for Milano og benytte Linate lufthavn som infrastruktur for punkt til punkt-flyvninger, hvorfor det var nødvendigt at supplere og ændre det ministerielle dekret nr. 46-T, der indeholder bestemmelser om trafikfordelingen mellem de lufthavne, der indgår i Milanos lufthavnssystem«.

(13) Den dispositive del af dekretet er formuleret således:

»Artikel 1

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i bilag A, B og C til det dekret af 13. december 1999, der er nævnt i indledningen, er blevet vurderet positivt, hvorfor bestemmelserne i nærværende dekret om trafikfordelingen inden for Milanos lufthavnssystem er gældende fra den 20. april 2000.

Artikel 2

1. Ruteflyvning og al anden lufttrafik både interkontinental, international, inden for EU og national og regional kan foregå til og fra lufthavnene Malpensa, Linate og Bergamo Orio al Serio, som

indgår i Milanos lufthavnssystem, i det omfang, den operationelle kapacitet i de forskellige lufthavne tillader det, og i overensstemmelse med artikel 3 og 4.

Artikel 3

1. Flyvningerne kan foregå til og fra Malpensa lufthavn under hensyntagen til de nærmere vilkår for lufthavnens drift, som er nævnt i indledningen.

Artikel 4

1. EF luftfartsselskaber kan benytte Linate lufthavn til mellemlanding på punkt til punkt-rute-flyvninger, der udføres med fly af typen »narrow body« (med én midtergang) til og fra andre lufthavne i Den Europæiske Union på grundlag af de trafikmængder regnet efter antallet af ankomende og afrejsende passagerer, disse flyvninger har medført i Milanos lufthavnssystem i kalenderåret 1999 og inden for nogle maksimumgrænser, som er defineret på følgende måde:

a) en daglig flyvning tur/retur pr. luftfartsselskab med brug af to ankomst- eller afgangstider til lufthavnssystemer eller mellemlandingslufthavne med en passagertrafik på mellem 350 000 og 700 000 enheder

b) to daglige flyvninger tur/retur pr. luftfartsselskab med brug af fire ankomst- eller afgangstider til lufthavnssystemer eller mellemlandingslufthavne med en passagertrafik på mellem 700 000 og 1 400 000 enheder

c) tre daglige flyvninger tur/retur pr. luftfartsselskab med brug af seks ankomst- eller afgangstider til lufthavnssystemer eller mellemlandingslufthavne med en passagertrafik på mellem 1 400 000 og 2 800 000 enheder.

d) uden begrænsninger for ruteflyvninger til lufthavnssystemer eller mellemlandingslufthavne med en passagertrafik på over 2 800 000 enheder.

2. EF-luftfartsselskaberne kan mellemlande i Linate lufthavn på de i punkt 1 anførte vilkår med én daglig flyvning tur/retur og brug af to ankomst- eller afgangstider til lufthavnssystemer eller mellemlandingslufthavne beliggende i de mål nr. 1-regioner, som i kalenderåret 1999 har tilført Milanos lufthavnssystem en passagertrafik på under 350 000 enheder.

3. Linate kan benyttes som mellemlandingslufthavn for »general aviation«.

(14) Det skal understreges, at den maksimale kapacitet hos kontrolcentret for lufttrafikken i Milano-området på det tidspunkt, dekretet blev vedtaget, var 83 bevægelser i timen for de to lufthavne Malpensa og Linate tilsammen.

III

- (15) Den 16. marts 2000 rettede luftfartsselskaberne Air France, Aer Lingus, British Airways, Finnair, Iberia, Lufthansa, Maersk Air, Olympic Airways, Sabena, Scandinavian Airlines System (SAS) og TAP Air Portugal (i det følgende benævnt »luftfartsselskaberne«) en fælles henvendelse til Kommissionen og bad den træffe en beslutning med henblik på:
- at modsætte sig de italienske myndigheders iværksættelse af dekretet af 3. marts 2000
 - at erklære, at alle europæiske luftfartsselskaber skulle have tilladelse til at beflyve Linate lufthavn uden restriktioner
 - subsidiært at pålægge de italienske myndigheder at anvende trafikfordelingsregler, der sikrer hvert enkelt europæisk luftfartsselskab ret til at beflyve Linate lufthavn, mulighed for at benytte denne lufthavn til tilstrækkeligt mange flyvninger til at give en økonomisk rentabel drift samt ret til selv at vælge til hvilke ruter, det tilladte antal flyvninger kan benyttes.
- (16) Luftfartsselskaberne anfører til støtte for deres klage, at dekretet af 3. marts 2000 strider mod både artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92 og Kommissionens beslutning af 15. juli 1997 om Alitalias rekaptalisering⁽⁴⁾.
- (17) I relation til forordning (EØF) nr. 2408/92 gør luftfartsselskaberne gældende, at de italienske myndigheder tilsidesætter proportionalitetsprincippet og det principielle forbud mod forskelsbehandling. Hvad angår proportionalitetsprincippet, er deres væsentligste argument, at Malpensa lufthavn ikke har kapacitet til at absorbere hele den trafik, der i henhold til dekretet af 3. marts 2000 skal afvikles i denne lufthavn. Deres argumentation går i korte træk ud på følgende:
- Det vides fortsat ikke, hvilke virkninger de miljømæssige restriktioner, der er indført ved dekretet af 25. november 1999 og dekretet af 13. december 1999, vil få for Malpensa lufthavns aktuelle og fremtidige kapacitet
 - den italienske flyveledersammenslutning (LICTA) har endog, før dekretet af 25. november 1999 om fastsættelse af miljømæssige restriktioner blev vedtaget, ud fra de sikkerhedsmæssige hensyn anslået den reelle kapacitet i Malpensa lufthavn til 58 bevægelser i timen. Desuden har »Ente Nazionale per l'Aviazione Civile« (ENAC) og »Ente Nazionale di Assistenza al Volo« (ENAV), som hører under de italienske luftfartsmyndigheder, selv anført, at en reel kapacitet på 70 bevægelser i timen forudsætter opfyldelse af flere forskellige betingelser
 - selv når man så bort fra virkningerne af miljøbestemmelserne, er der andre faktorer, der skaber tvivl om, hvorvidt Malpensa lufthavn har kapacitet til at absorbere den fremtidige trafikmængde. Således er antallet af »gates« i lufthavnen utilstrækkeligt til at håndtere afgang og ankomster i spidsbelastningsperioder. Desuden er der ikke tilstrækkeligt med parkeringsområder til flyene i forhold til den planlagte kapacitet i lufthavnen på 70 bevægelser i timen. Endelig er størsteparten af de ikke-EF-luftfartsselskaber, som tidligere har benyttet terminal 2 i lufthavnen for at undgå overbelastning af terminal 1, atter blevet henvist til terminal 1, hvilket ikke kan undgå at medføre overbelastning.
- (18) Luftfartsselskaberne konkluderer, at de foranstaltninger, der begrænser den frie ret til at levere lufttransportydelse, og som er fastsat i dekretet af 3. marts 2000, ikke er nødvendige for at opfylde formålet med dekretet, nemlig »at sikre fuld udnyttelse af mulighederne for at udvikle Malpensa lufthavn til hovedlufthavn«, eftersom disse muligheder i sig selv er usikre og tvivlsomme, og kapaciteten i Malpensa lufthavn desuden i forvejen er udnyttet til det yderste.
- (19) Luftfartsselskaberne fremfører endvidere som argument for, at proportionalitetsprincippet skulle være tilsidesat, at der ikke består noget rimeligt forhold mellem ønsket om at udbygge Malpensa lufthavn og bestemmelserne i dekret af 3. marts 2000. Således vil dekretet begrænse det enkelte luftfartsselskabs antal flyvninger på en bestemt rute, men ikke det samlede antal flyvninger på den pågældende rute. Den samlede trafikmængde på Linate lufthavn vil således ikke blive ændret ved dekretet, hvilket også skulle fremgå af det store antal anmodninger om ankomst- eller afgangstider på denne lufthavn. Luftfartsselskaberne tilføjer, at de restriktioner, der pålægges trafikken til og fra Linate lufthavn, især begrænsningen til en enkelt flyvning om dagen pr. luftfartsselskab på bestemte ruter samt anvendelsen af fly med kun én midtergang, under alle omstændigheder er urimelig i forhold til det tilstræbte mål, eftersom de reelt hindrer ikke-italienske luftfartsselskaber i at benytte Linate lufthavn til økonomisk rentabel lufttransport. Det samme resultat kunne opnås med bestemmelser, som i højere grad tilgodeså luftfartsselskabernes rettigheder.
- (20) Med hensyn til det principielle forbud mod forskelsbehandling gør luftfartsselskaberne gældende, at trafikfordelingsreglerne er udformet på en sådan måde, at Alitalia fortsat uden begrænsninger vil kunne etablere forbindelser mellem Linate og selskabets hovedlufthavn Fiumicino.
- (21) Hvad angår Kommissionens beslutning af 15. juli 1997, henviser luftfartsselskaberne til, at dekretet af 3. marts 2000 ved at give Alitalia en fortrinsstilling på Linate lufthavn strider imod bestemmelserne i nævnte beslutning, i henhold til hvilke Alitalia ikke må gives nogen form for fortrinsstilling i forhold til andre EF-luftfartsselskaber, hverken hvad angår tildeling af trafikrettigheder, ankomst- og afgangstider, groundhandling eller adgang til lufthavnsfaciliteter.
- (22) Kommissionen bekræftede modtagelsen af denne fælles henvendelse den 29. marts 2000.

⁽⁴⁾ EFT L 322 af 25.11.1997, s. 44.

IV

- (23) Den 16. marts 2000 rettede luftfartsselskabet Austrian Airlines en særskilt henvendelse til Kommissionen med anmodning om, at den:
- erklærede, at de regler om trafikfordelingen mellem Milanos lufthavne, der var fastsat ved dekret af 3. marts 2000, var uforenelige med fællesskabsretten, navnlig med Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92
 - traf beslutning om, at de italienske myndigheder ikke kunne anvende disse regler over for Austrian Airlines og skulle vedtage andre regler, som var forenelige med fællesskabsretten
 - slog fast, at de italienske myndigheder under ingen omstændigheder kunne anvende disse regler over for Austrian Airlines, så længe Kommissionen ikke havde udtalt sig om, hvorvidt luftfartsselskabets klage var berettiget.
- (24) Som støtte for sin anmodning fremførte Austrian Airlines, at de italienske myndigheder havde tilsidesat principperne om proportionalitet og forbud mod forskelsbehandling.
- (25) Hvad angår spørgsmålet om forskelsbehandling, gør luftfartsselskabet gældende, at de fordelingsregler, der er fastsat ved dekretet af 3. marts 2000, og som er baseret på grænser for det årlige passagertal til de enkelte destinationer, i praksis vil indebære forskelsbehandling af EF-luftfartsselskaber. På grund af bestemmelsen om en mindstegrænse på 350 000 passagerer om året og fordi Austrian Airlines har benyttet Linate lufthavn i næsten 40 år, ville det sammen med luftfartsselskabet SAS være det eneste EF-luftfartsselskab, som ikke længere kunne flyve mellem Linate og en af sine hovedlufthavne. Der ville således være tale om forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabets identitet.
- (26) Hvad angår proportionalitetsprincippet, hævder Austrian Airlines, at de grænser, der er fastsat ved dekretet af 3. marts 2000, hverken er objektive eller rimelige. F.eks. vil ruter med en årlig trafik på mere end 2,8 mio. passagerer kunne beflyves uden begrænsninger for trafikhyppigheden, medens der ikke tillades nogen flyvninger overhovedet på ruter på under 350 000 passagerer om året. Heller ikke bestemmelsen om mål nr. 1-regioner er objektiv. Det urimelige i bestemmelsen skærpes yderligere af det faktum, at begrænsningerne er fastsat for de enkelte luftfartsselskaber. Resultatet bliver, at antallet af flyvninger på en rute potentielt kan blive højere, jo flere luftfartsselskaber der beflyver ruten. Desuden er det under hensyntagen til de miljømæssige foranstaltninger, der er fastsat ved dekreterne af 25. november og 13. december 1999, tvivlsomt, om Malpensa lufthavn har tilstrækkelig kapacitet til at modtage yderligere trafik. Den planlagte reduktion af antallet af ankomst- og afgangstider i Linate skulle tilskynde luftfartsselskaberne yderligere til at overføre trafik til Malpensa. Rent faktisk skulle der være tilstrækkelig plads i Linate lufthavn til, at

trafikken kan fordeles ligeligt mellem alle luftfartsselskaberne.

- (27) Kommissionen bekræftede modtagelsen af denne henvendelse den 29. marts 2000.

V

- (28) Den 11. april 2000 gav de italienske myndigheder Malpensa lufthavn fortrinsstilling med hensyn til tilde-
ling af ankomst- og afgangstider. Desuden har organisationen Assoclearance, der fungerer som koordinator for de italienske lufthavne, opgjort kapaciteten i Malpensa lufthavn for sommersæsonen 2000 og vintersæsonen 2000/01 til at være 70 bevægelser i timen. Koordineringsudvalget for Linate lufthavn har som anført af de italienske myndigheder i deres brev til Kommissionen af 5. december 2000 fastsat kapaciteten i Linate lufthavn til 13 bevægelser i timen i spidsbelastningsperioderne og op til 20 bevægelser i timen uden for spidsbelastningsperioderne. Med udgangspunkt i den grænse på højst 83 bevægelser i timen, der er fastsat for lufttrafikken i Milano-området, den maksimale kapacitet på 70 bevægelser i timen, som de italienske myndigheder har fastsat for Malpensa lufthavn, og den fortrinsstilling, Malpensa lufthavn har fået, er antallet af disponible ankomst- og afgangstider i Linate lufthavn reduceret til 13 i spidsbelastningsperioderne.

VI

- (29) De tyske myndigheder har ved brev af 20. april 2000 anmodet Kommissionen om på grundlag af bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92 at tage stilling til de trafikfordelingsregler, der er fastsat ved dekretet af 3. marts 2000.
- (30) De østrigske, danske og svenske myndigheder har fremsendt lignende anmodninger til Kommissionen henholdsvis den 26. april, den 9. maj og den 11. maj 2000. I et brev af 18. maj 2000, som Kommissionen modtog den 26. maj 2000, anførte de norske myndigheder, at de deler den bekymring, de danske og svenske myndigheder har givet udtryk for.
- (31) Endelig anmodede de belgiske myndigheder den 12. juli 2000 Kommissionen om snarest muligt at tage stilling til de klager, der var indgivet af luftfartsselskaberne.

VII

- (32) I forbindelse med gennemgangen af den foreliggende sag efter den procedure, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92, og under hensyn til kontradiktionsprincippet fremsendte Kommissionen den 21. marts 2000 de klager, luftfartsselskaberne havde indgivet den 16. marts 2000, til de italienske myndigheder med en opfordring til at fremkomme med deres bemærkninger. I samme øjemed lod Kommissionen den 14. juni 2000 klagerne fra Tyskland, Østrig, Danmark, Sverige og Norge fremsende til de italienske myndigheder.

(33) De italienske myndigheder meddelte ved brev af 5. april 2000 Kommissionen deres bemærkninger til de klager, luftfartsselskaberne havde indgivet den 16. marts 2000. Disse bemærkninger går ud på følgende:

- Kommissionen kan ikke ud fra sine beføjelser i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92 iværksætte sanktioner over for manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet, hvortil der ikke henvises i stk. 1 i samme artikel.
- De argumenter, luftfartsselskaberne fremfører for at så tvivl om kapaciteten i Malpensa lufthavn, er ikke velbegrundede. De italienske myndigheder henviser til følgende:
 - den model, der er udarbejdet for anvendelsen af Malpensa lufthavn, skulle være tilstrækkeligt fleksibel til at give denne lufthavn kapacitet til at absorbere den trafik, der kan forventes i henhold til dekretet af 3. marts 2000. Modellen vil desuden gradvist kunne forbedres, navnlig i perioden fra 26. marts til 20. april 2000
 - det fremgår af selve ordlyden af dekretet af 3. marts 2000, at det er udstedt efter en positiv foreløbig vurdering af de miljømæssige foranstaltningers konsekvenser for lufthavnens kapacitet. Eftersom det især drejer sig om støj, er der udarbejdet en meget effektiv matematisk prognosemodel
 - det forhold, at der ikke opereres med særskilte start- og landingsbaner, samt ændringen af start-ruterne vil ikke få negativ indvirkning på kapaciteten i Malpensa lufthavn. Begrænsede vendemuligheder for fly med reaktionsmotorer er et fænomen, der gør sig gældende i de fleste europæiske lufthavne
 - det nye udstyr, bl.a. radarsystemer, og de nye procedurer, der skal indføres i Malpensa, vil gøre det muligt at nå op på den fastsatte kapacitet for udnyttelsen af lufthavnen
 - det vil kun være et ubetydeligt antal flyvninger, der berøres af spærretidsbestemmelsen for Malpensa lufthavn, og spærretiden vil ikke få nogen indvirkning på lufthavnens kapacitet
 - en lufthavns kapacitet skal vurderes over hele døgnet og ikke i forhold til kapaciteten pr. time i spidsbelastningsperioderne. Overførsel af visse ikke-EF-luftfartsselskaber fra terminal 1 til terminal 2 vil ikke medføre en forværring af situationen, fordi der i denne forbindelse tages hensyn til, at dekretet af 3. marts 2000 indebærer en forøgelse af trafikken i Linate i forhold til dekretet af 5. juli 1996.

Ifølge de italienske myndigheder betyder det, at proportionalitetsprincippet ikke er tilsidesat, også fordi det står klart, at den pågældende bestemmelse om trafikfordelingen er en nødvendig forudsætning for udviklingen af

Malpensa som hovedlufthavn, og at den er mere gunstig for alle luftfartsselskaberne end den fordeling, der var fastsat i dekretet af 5. juli 1996.

- Kommissionen havde i sin beslutning af 16. september 1998 om dekretet af 5. juli 1996 påpeget tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet udelukkende med henvisning til, at infrastrukturen i lufthavnen til afvikling af trafikken på jorden ikke var færdige. Dette problem skulle nu være løst, og de begrænsninger for markedsadgangen, der følger af dekretet af 3. marts 2000, var ikke så omfattende som dem, der var fastsat i dekretet af 5. juli 1996. Kommissionen havde i øvrigt aldrig kritiseret, at fordelingskriterierne var baseret på trafikmæssige grænser. Fordelingsreglerne i dekretet af 3. marts 2000 sikrede rent faktisk en optimal balance mellem kravet om at udvikle Malpensa som hovedlufthavn og en bedre udnyttelse af Linate lufthavn for alle europæiske luftfartsselskaber.
- De pågældende bestemmelser om trafikfordelingen var på ingen måde diskriminatoriske, eftersom EF-luftfartsselskaberne ville få bedre adgang til Linate lufthavn end med de nuværende fordelingsregler, anlægsarbejderne med henblik på forbedring af infrastrukturen for afvikling af trafikken på jorden i lufthavnen var fuldført, og Alitalia havde gjort Malpensa lufthavn til centrum for sine internationale og interkontinentale flyvninger.
- De fordelingsregler, der var fastsat ved dekretet af 3. marts 2000, skulle ikke være i konflikt med Kommissionens beslutning af 15. juli 1997, eftersom dekretet ikke omhandlede tildelingen af ankomst- og afgangstider, og Kommissionen aldrig havde anfægtet fordelingskriterier baseret på passagertrafikmængden.

VIII

(34) For at kunne udtale sig på et velinformeret grundlag om denne sag anmodede Kommissionen den 13. juni 2000 om assistance fra en konsulent, hvis uafhængighed i forhold til alle de involverede parter den på forhånd behørigt havde efterprøvet. Konsulentens opgave bestod dels i at fastslå Malpensa lufthavns kapacitet under hensyntagen til virkningerne af de miljømæssige begrænsninger, der var fastsat i dekretet af 13. december 1999, dels at kontrollere, hvorvidt denne kapacitet var forenelig med den forventede stigning i trafikken. Konsulenten afleverede sin rapport den 26. juli 2000. Rapportens hovedkonklusioner er følgende:

- Flere af de miljømæssige foranstaltninger, der er fastsat ved dekretet af 13. december 1999, som f.eks. reduktion af motorenes starteffekt, begrænsninger for reverseringstrækraften og brug af start- og landingsbaner på skift, overholdes i praksis ikke i dag, eller i hvert fald kun delvist.

- Reduktion af motorernes starteffekt — som ganske vist har betydning for sikkerheden — og forbud mod fly, der ikke er omfattet af »kapitel 3«, har ingen indvirkning på lufthavnens kapacitet.
 - Ser man bort fra de begrænsninger, der følger af miljøbestemmelserne, er den maksimale kapacitet i Malpensa lufthavn under normale forhold 65 bevægelser i timen over en periode på tre timer. Man kan nå op på 70 bevægelser i timen i højst en eller to dage i sommerhøjsæsonen.
 - Linate lufthavns maksimale teoretiske fysiske kapacitet er 32 ankomst- og afgangstider i timen og 8 mio. passagerer årligt beregnet på grundlag af lufthavnsbygningernes størrelse. Kapaciteten i denne lufthavn er i øjeblikket indskrænket til 13 bevægelser i timen, til dels på grund af de begrænsninger, der gør sig gældende for kontrolcentret for flytrafikken i Milano-området, og til dels på grund af lufthavnsbygningernes begrænsede kapacitet.
 - På grund af valgmulighederne og omkostningerne ved at benytte de infrastrukturer på jorden, der giver adgang til Malpensa lufthavn, kan denne lufthavns placering i forhold til Milanos centrum ikke længere betragtes som et handicap eller en grund for brugerne til at foretrække Linate lufthavn.
 - Kapaciteten i kontrolcentret for flytrafikken i Milano-området forventes forøget fra 83 til 90/95 bevægelser i timen i løbet af de kommende 12 måneder.
- (35) I overensstemmelse med kontradiktionsprincippet⁽⁵⁾ blev konsulentens rapport den 27. juli 2000 fremsendt til Italien. De medlemsstater, der havde anmodet Kommissionen om at gribe ind, og de luftfartsselskaber, der havde indgivet en klage, modtog ligeledes en kopi.
- (36) Ved brev af 4. august 2000 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen deres bemærkninger til konsulentens rapport. Kommentarerne var i korte træk følgende:
- På trods af en række støjdæpende foranstaltninger, der er iværksat i Malpensa, er de konstaterede forsinkelser i denne lufthavn ikke stort værre end forsinkelserne i andre lufthavne i EF.
 - Den aktuelle trafik i Malpensa er fuldt forenelig med det scenario, der er haseret på de mindst mulige støjgener, og som blev forelagt for Italiens statsråd den 22. februar 2000. Modellen for anvendelsen af lufthavnen ændres løbende for at sikre en optimal balance mellem en maksimal kapacitet i lufthavnen og opfyldelsen af kravene til støjdæmpning. Andre større lufthavne benytter ligesom Matpensa en model haseret på udnyttelse af start- og landingsbanerne på skift. Hverken forbud mod flyvninger om natten eller nedsættelsen af motorernes starteffekt har betydning for lufthavnens kapacitet.
- Der er planer om i løbet af de kommende fire år at gennemføre anlægsarbejder i Malpensa, der skal give mulighed for en bedre udnyttelse af lufthavnsinfrastrukturen her, især lufthavnsbygningerne og flyveinfrastrukturene.
- (37) Den 31. august 2000 meddelte luftfartsselskaberne Air France, Aer Lingus, British Airways, Finnair, Iberia, Luft-hansa, Maersk Air, Olympic Airways, Sabena, Scandinavian Airlines System (SAS) og TAP Air Portugal skriftligt Kommissionen deres bemærkninger til konsulentens rapport. Den 14. september 2000 meddelte luftfartsselskabet Austrian Airlines ligeledes Kommissionen sine bemærkninger til konsulentens rapport.

IX

- (38) Efter en gennemgang af de ovenfor omhandlede forhold og efter kontakter mellem Kommissionen og de italienske myndigheder meddelte disse skriftligt Kommissionen den 4. december 2000, at de havde til hensigt at pålægge ENAC at øge den tilbudte kapacitet i Linate lufthavn til 18 flybevægelser i timen med en henvisning til, at kontrolcentret for flytrafikken i Milano-området havde fået større kapacitet. Der kunne eventuelt indgås aftaler om fælles rutenumre for de ekstra flyvninger, der dermed kan henlægges til Linate lufthavn. I samme brev oplyste de italienske myndigheder desuden, at de i meget nær fremtid ville udstede et nyt dekret om fordelingen af flytrafikken mellem de lufthavne, der indgår i Milanos lufthavnssystem. Det nye dekret ville ændre dekretet af 3. marts 2000 på følgende områder:

- Der vil fremover kunne etableres forbindelse mellem alle europæiske hovedstæder og Linate lufthavn med mindst én flyvning tur/retur om dagen.
- Lufthavne i EF med en årlig trafik på mere end 40 mio. passagerer i 1999 ville kunne etablere forbindelse til Linate lufthavn med mindst to flyvninger tur/retur om dagen.
- Italien vil inden udgangen af 2001 undersøge, hvordan reglerne for trafikfordelingen inden for Milanos lufthavnssystem virker.

RETLIG VURDERING

X

- (39) Hvad angår reglerne for fordelingen af trafikken mellem lufthavnene i et lufthavnssystem udøver Kommissionen de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92, som har følgende ordlyd:

»Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ undersøger Kommissionen anvendelsen af stk. 1 og 2, og træffer inden en måned efter modtagelsen af anmodningen efter høring af det i artikel 11 omhandlede udvalg beslutning om, hvorvidt medlemsstaten kan fortsætte med at anvende de foranstaltninger, der er truffet«.

⁽⁵⁾ Sag T-260/94, Air Inter mod Kommissionen (Sml. 1997 II, s. 997, præmis 63).

- (40) I relation til disse bestemmelser må de tyske, østrigske, belgiske, danske og svenske myndigheders breve til Kommissionen af henholdsvis 20. april, 26. april, 9. maj og 11. maj samt 12. juli 2000 betragtes som anmodninger fra medlemsstater. Kommissionen er derfor forpligtet til at reagere på disse anmodninger og træffe beslutning om, hvorvidt Italien fortsat skal kunne anvende dekretet af 3. marts 2000, der fastsætter regler for fordelingen af trafikken inden for Milanos lufthavnssystem.
- (41) Helt bortset fra anmodningerne fra disse fem medlemsstater finder Kommissionen det i øvrigt nødvendigt i denne sag at udøve den kompetence, den ovenfor citerede bestemmelse giver den. Når Kommissionen i denne forbindelse handler på eget initiativ, således som den udtrykkeligt kan i medfør af artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92, er dens undersøgelse på ingen måde kun begrænset til en vurdering af anmodningerne fra luftfartsselskaberne.
- (42) Eftersom Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 fra den 1. juli 1994 ⁽⁶⁾ ifølge afgørelse nr. 7/94 truffet af Det Blandede EØS-udvalg ⁽⁷⁾ også falder ind under EØS-aftalens anvendelsesområde, skal Kommissionens beslutning omfatte samtlige medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Også Norge har rettet henvendelse til Kommissionen.

XI

- (43) Det princip om fri udøvelse af trafikrettigheder, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92, indebærer normalt, at luftfartsselskaberne i EF selv kan vælge mellem de forskellige lufthavne, der indgår i et lufthavnssystem. Medlemsstaterne kan dog begrænse ovennævnte frie adgang med henvisning til artikel 8, stk. 1, i samme forordning, der har følgende ordlyd:

»Denne forordning berører ikke en medlemsstats ret til at fastlægge fordelingen af trafikken på de enkelte lufthavne inden for et lufthavnssystem, når det sker uden forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabets nationalitet eller identitet.«

- (44) Kommissionen har allerede i beslutning 98/710/EF, 95/259/EF og 94/290/EF ⁽⁸⁾ slået fast, at enhver begrænsning, der pålægges under henvisning til denne bestemmelse, skal være i overensstemmelse med princippet om forbud mod forskelsbehandling og de generelle principper, der gælder for den frie udveksling af tjenesteydelser.

- (45) I denne sammenhæng har Kommissionen ved en tidligere lejlighed præciseret rækkevidden af artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92. Ved beslutning 95/259/EF har den således fastslået følgende:

⁽⁶⁾ EFT C 208 af 28.7.1994, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT L 160 af 28.6.1994, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 42 (51-52), EFT L 162 af 13.7.1995, s. 25 (30-31), EFT L 127 af 19.5.1994, s. 22 (28-31).

»Artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92 tillader medlemsstaterne at fordele trafikken mellem de enkelte lufthavne i et lufthavnssystem og anerkender således i princippet lovligheden af en aktiv lufthavnsplanlægning, som er i overensstemmelse med fællesskabsrettens almindelige principper. En sådan lufthavnsplanlægning kan omfatte en lang række særlige forhold, som ifølge myndighederne bør prioriteres. Det er klart, at de konkrete foranstaltninger, der træffes for at gennemføre lufthavnsplanlægningen, kan være forskellige fra det ene lufthavnssystem til det andet som følge af de valgte prioriteringer og det pågældende lufthavnssystems særlige forhold. Alle disse gennemførelsesforanstaltninger vil, hvis de skal være effektive, i nogen grad begrænse adgangen til systemets enkelte lufthavne. Det ville stride mod disse hensyn, hvis artikel 8, stk. 1 anvendelsesområde blev fastsat således, at muligheden for at føre en bestemt lufthavnspolitik for et givet lufthavnssystem på forhånd var udelukket. F.eks. er det fuldt lovligt, at en medlemsstat ønsker at fremme udviklingen af en bestemt lufthavn i lufthavnssystemet på bekostning af de øvrige. Begrænsning af adgangen til disse lufthavne kan i så fald være et rimeligt middel til at nå dette mål.«

- (46) Det principielle forbud mod forskelsbehandling, hvortil der udtrykkeligt henvises i artikel 8, stk. 1, forbyder ikke blot enhver form for forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabets nationalitet — i overensstemmelse med traktatens artikel 6 — men også enhver form for forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabets identitet. Med vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 2408/92 gav Rådet udtryk for, at forbud mod forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabets nationalitet i betragtning af lufttransportens struktur i EF ikke var tilstrækkeligt til at sikre, at det indre marked for civil lufttransport fungerede korrekt, eller til at sikre overholdelsen af det princip om fri adgang til markedet, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, i samme forordning. Rådet tilføjede derfor det forbud mod forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskaberne identitet, hvortil Retten i Første Instans udtrykkeligt henviser i sin dom af 19. juni 1997 (Air Inter SA mod Kommissionen) ⁽⁹⁾.

XII

- (47) Kommissionen skal derfor, når den skal udtale sig om, hvorvidt de fordelingsregler, der er fastsat ved dekretet af 3. marts 2000, er forenelige med artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92, primært vurdere, om disse regler strider imod forbuddet mod forskelsbehandling.

⁽⁹⁾ Sag T-260/94 (citeret i fodnote 5), præmis 112.

- (48) Kommissionen mener, at kriterierne i artikel 4 i dekretet af 3. marts 2000, som bygger på trafikmængder, er objektive kriterier, der ikke skelner mellem luftfartsselskaberne på grundlag af deres nationalitet eller identitet, da de gælder i lige grad for alle luftfartsselskaberne i EF, og da disse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92 alle har adgang til de pågældende forbindelser inden for EF uden begrænsninger. Det samme gælder forpligtelsen til udelukkende at anvende fly med kun én midtergang til flyvninger til Linate lufthavn og for undtagelsen i stk. 2 i samme artikel 4 til fordel for mål nr. 1-regioner.
- (49) Som Kommissionen allerede har påpeget i beslutning 95/259/EF⁽¹⁰⁾ og 98/710/EF⁽¹¹⁾, omfatter det principielle forbud mod forskelsbehandling i artikel 8, stk. 1, imidlertid også alle foranstaltninger, der uden udtrykkeligt at henvise til luftfartsselskabernes nationalitet eller identitet i praksis alligevel virker som forskelsbehandling, også indirekte.
- (50) For at afgøre, om kriterierne i dekretet af 3. marts 2000 i praksis virker som forskelsbehandling, må det undersøges, hvilke virkninger deres anvendelse siden den 20. april 2000 har haft.
- (51) Kommissionen gav i beslutning 98/710/EF⁽¹²⁾ udtryk for, at kriterierne i dekretet af 5. juli 1996 medførte en konkurrencefordel for Alitalia, fordi det var det eneste luftfartsselskab, som på grund af forskellene i betingelserne for adgang til henholdsvis Linate og Malpensa havde mulighed for at flyve til sin hovedlufthavn fra Linate. Kommissionen konkluderede, at denne konkurrencefordel ville være til stede, så længe Malpensa lufthavn ikke rådede over en adgangsinfrastruktur, der kunne ændre den situation, at passagererne var uvillige til at benytte denne lufthavn.
- (52) Det er nu Kommissionens opfattelse, at de vej- og jernbanearbejder, der er udført i løbet af de seneste år, giver anledning til at konkludere, at adgangen til Malpensa lufthavn ikke længere er et handicap for de brugere, der ønsker at benytte denne lufthavn. Den af Kommissionen udpegede ekspert understregede desuden, at forbindelserne til og fra Linate lufthavn med offentlige transportmidler var dårlige, og mente, at Malpensa lufthavns placering i forhold til Milanos centrum ikke længere var en grund for brugerne til at foretrække Linate lufthavn. Kommissionen skal henvise til sin tidligere vurdering i beslutning 98/710/EF af forholdene i de to lufthavne, idet den ikke er kommet i besiddelse af nye oplysninger, der giver anledning til at konkludere, at mulighederne for at flyve til og fra Linate lufthavn skulle indebære en fordel i forhold til flyvninger til og fra Malpensa lufthavn.
- (53) Kommissionen mener derfor, at anvendelsen af kriterierne i dekretet af 3. marts 2000 ikke i praksis virker som forskelsbehandling, og at disse kriterier er forenelige med det principielle forbud mod forskelsbehandling på grundlag af luftfartsselskabers nationalitet eller identitet, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92.
- (54) Kommissionen skal dog også undersøge, hvorvidt de regler, de italienske myndigheder vedtog den 3. marts 2000, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. I denne henseende skal Kommissionen ifølge fast retspraksis skaffe sig vished for, at de pågældende bestemmelser er egnet til at sikre opfyldelsen af deres formål og ikke er mere omfattende, end hvad der er nødvendigt herfor; det skal med andre ord fastslås, at de samme resultater ikke vil kunne opnås med lempeligere regler.
- (55) Man må således først og fremmest gøre sig klart, hvilket formål de pågældende regler har. Med dekretet af 3. marts 2000 ønskede de italienske myndigheder efter at have fastslået, at Malpensa lufthavn har strategisk infrastrukturmæssig værdi som hovedlufthavn, både at sikre fuld udnyttelse af mulighederne for at udvikle hovedlufthavnen Milano/Malpensa og at anvende lufthavnen Milano/Linate som infrastruktur til punkt til punktforbindelser. Myndighederne fandt det derfor nødvendigt at ændre dekret af 5. juli 1996, der udelukkende havde til formål at sikre Malpensas funktion som hovedlufthavn i forbindelse med projektet Malpensa 2000.
- (56) Som nævnt konkluderede Kommissionen i beslutning 95/259/EF, at det ved artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 er fastsat, at det er fuldt lovligt at føre en aktiv planlægningspolitik for lufthavnene. Der kan i forbindelse med denne planlægningspolitik tages hensyn til en lang række forskelligartede faktorer, som forekommer de kompetente myndigheder væsentlige. Omdannelsen af Malpensa lufthavn til en fuldt funktions- og bæredygtig hovedlufthavn⁽¹³⁾ og anvendelse af Linate lufthavn som den vigtigste infrastruktur til punkt til punktforbindelser er helt klart formål, der gør det legitimt at fastsætte trafikfordelingsregler. Man må derfor undersøge, om det er foreneligt med proportionalitetsprincippet at forfølge disse to formål.
- (57) Indledningsvis må det slås fast, at regler, der fastsætter grænser for adgang på grundlag af trafikmængder, kan være nødvendige for at reducere trafikniveauet i Linate og således forfølge formålet om at fremme Malpensa som en økonomisk bæredygtig hovedlufthavn, samtidig med at Linate kan omdannes til speciallufthavn til brug for såkaldte punkt til punkt-flyvninger. Som nævnt slog Kommissionen allerede i beslutning 95/259/EF fast, at en sådan strategi er foreneligt med forordning (EØF) nr. 2408/92.

⁽¹⁰⁾ EFT L 162 af 13.7.1995, s. 25.

⁽¹¹⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 52, præmis 30.

⁽¹²⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 55, præmis 45.

⁽¹³⁾ Jf. beslutning 98/710/EF (EFT L 337 af 12.12.1998, s. 57).

- (58) Med hensyn til formålet om at omdanne Malpensa lufthavn til en fuldt funktions- og bæredygtig hovedlufthavn er der grund til at undersøge, om de foranstaltninger, der følger af dekretet af 3. marts 2000, er nødvendige for opfyldelsen af dette formål, når man samtidig tager hensyn til de begrænsninger i antallet af disponible ankomst- og afgangstider, der blev indført for Linate lufthavn. For sommersæsonen 2000 og vintersæsonen 2000/01 blev den maksimale kapacitet i Linate således fastsat til 20 bevægelser i timen og endog reduceret til 13 bevægelser i spidsbelastningsperioderne. Antallet af benyttede ankomst- og afgangstider pr. time i Malpensa lufthavn ligger i øjeblikket på gennemsnitligt ca. 60 og skulle kunne komme helt op på 70 i spidsbelastningsperioder. Forholdet mellem antallet af benyttede ankomst- og afgangstider i henholdsvis Linate og Malpensa kombineret med forøgelsen af antallet af ankomst- og afgangstider i Malpensa i spidsbelastningsperioder forekommer umiddelbart at være tilstrækkeligt til at fremme udviklingen af Malpensas lufthavn. Desuden pegede de italienske myndigheder i deres brev af 4. december 2000 på, at kapaciteten i Malpensa ligger på 70 bevægelser i timen på nuværende stadium i lufthavnens udvikling til hovedlufthavn, selv om det af den undersøgelse, der er foretaget af Kommissionens uvildige ekspert, fremgår, at de begrænsninger i antallet af flyvninger til og fra Linate, der er fastsat ved dekret af 3. marts 2000, meget vel kan betyde, at Malpensa lufthavn når mætningspunktet.
- (59) De planlagte nye regler, hvortil de italienske myndigheder henviser i deres brev af 4. december 2000 til Kommissionen, giver dog anledning til at ændre denne første opfattelse. Fremover garanteres der således 18 ankomst- og afgangstider hver time i Linate, også i spidsbelastningsperioder. Det gør det også nødvendigt at fastsætte kriterier for trafikfordelingen, fordi den forøgelse af trafikken i Linate, der hermed tillades, vil kunne bringe udviklingen af Malpensa som hovedlufthavn i fare, såfremt der ikke samtidig indføres andre former for begrænsninger.
- (60) Det betyder, at de begrænsninger for den frie ret til at udveksle tjenesteydelser, der ved den pågældende foranstaltning indføres for Linate lufthavn, er i overensstemmelse med formålet om at sikre fuld udnyttelse af mulighederne for at udvikle Malpensa til hovedlufthavn, når de af de italienske myndigheder i brev af 4. december 2000 anførte ændringer er gennemført.
- (61) Herudover er der i øvrigt intet, der forhindrer de italienske myndigheder i at tilstræbe, at Linate lufthavn primært forbeholdes bestemte kategorier af trafik, især punkt til punkt-flyvninger, og derfor fastsætte passende fordelingsregler til dette formål.
- (62) Hvad angår bestræbelserne på at udvikle Linate lufthavn til specialiseret infrastruktur til brug for punkt til punkt-flyvninger, erkender Kommissionen, at det for at opfylde dette formål kan være nødvendigt at fastsætte kriterier, der begrænser antallet af flyvninger på de enkelte ruter på grundlag af trafikmængden, således som det er gjort ved dekretet af 3. marts 2000.
- (63) Ud fra en umiddelbar vurdering er det Kommissionens opfattelse, at de kriterier, det drejer sig om, i deres praktiske udformning ikke er fuldt egnede til at sikre opfyldelsen af dette formål. Som det også understreges af luftfartsselskaberne, giver den minimumsgrænse for trafikken på 350 000 passagerer, der er fastsat i artikel 4 i dekretet af 3. marts 2000, ikke mulighed for at foretage flyvninger mellem EF-lufthavne som f.eks. Wien eller København og Linate. Desuden er forbindelsen til en så vigtig lufthavn som Frankfurt kun sikret med en enkelt daglig flyvning pr. luftfartsselskab til Linate, medens der ikke er fastsat nogen begrænsning for antallet af flyvninger pr. luftfartsselskab på ruter med et passagertal på over 2,8 mio.
- (64) De ændringer, hvortil de italienske myndigheder henviser i deres brev af 4. december 2000, fjerner dog de ovennævnte hindringer og står i rimeligt forhold til formålet om at forbeholde Linate lufthavn til punkt til punkt-flyvninger, eftersom forøgelsen af antallet af disponible ankomst- og afgangstider favoriserer flyvninger til andre destinationer end Rom. Desuden vil ændringerne give mulighed for, at der fremover kan flyves mellem henholdsvis Wien og København og Linate, og der bliver mindst to daglige forbindelser til EF-lufthavne med en årlig trafikmængde i 1999 på over 40 mio. passagerer. Med disse ændringer vil reglerne langt bedre kunne opfylde formålet om at gøre Linate til lufthavn for punkt til punkt-flyvninger til de større destinationer. Desuden giver det faktum, at samtlige trafikfordelingsregler skal tages op til nyvurdering inden udgangen af 2001, mulighed for at tage hensyn til udviklingen i forholdene både i Linate og Malpensa og især til den kommende udvidelse af kapaciteten hos kontrolcentret for flytrafikken i Milano-området. Dette medfører, at foranstaltningen som helhed vil være i bedre overensstemmelse med denne udvikling.
- (65) Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at reglerne for fordeling af trafikken inden for Milanos lufthavnssystem med de ændringer, de italienske myndigheder har bebudet i deres brev af 4. december 2000, må anses for at stå i rimeligt forhold til deres formål. Kommissionen noterer sig Italiens tilsagn om at tage situationen op til fornyet vurdering inden udgangen af 2001.

XIII

Konklusion

- (66) Kommissionen konkluderer, at trafikfordelingsreglerne i dekretet af 3. marts 2000 er forenelige med artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92, såfremt de ændres som anført i de italienske myndigheders brev af 4. december 2000. Det bør derfor på grundlag af artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2408/92 fastslås, at Italien kan anvende de således ændrede regler —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Artikel 1

Italien kan anvende de trafikfordelingsregler for Milanos lufthavnssystem, som er fastsat i den italienske transport- og trafikministers dekret af 3. marts 2000, på betingelse af at disse regler senest 15 dage efter meddelelsen af denne beslutning ændres som anført i de italienske myndigheders brev af 4. december 2000 til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2000.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. februar 2001

om ændring af beslutning 1999/283/EF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af veterinærcertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse afrikanske lande for at tage hensyn til dyresundhedssituationen i Sydafrika og Swaziland

(meddelt under nummer K(2001) 379)

(EØS-relevant tekst)

(2001/164/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitiske problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF ⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, og artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 1999/283/EF ⁽³⁾ fastsættes der dyresundhedsbetingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse afrikanske lande.
- (2) Det er kun muligt at importere fersk kød fra Sydafrika fra den del af landet, som EF har anerkendt som officielt fri for mund- og klovesyge.
- (3) Den 30. november 2000 blev der bekræftet et udbrud af mund- og klovesyge i provinsen Mpumalanga i den sygdomsfri region.
- (4) Situationen vil kunne udgøre en fare for EF-bestanden på grund af importen af produkter fra klovbærende dyr.
- (5) De sydafrikanske myndigheder har givet tilstrækkelige garantier med hensyn til de foranstaltninger, der er truffet for at føre kontrol med flytning af dyr af modtagelige arter inden for og ud af det smitteramte område, især ved at de har erklæret et område rundt om udbruddet i provinsen Mpumalanga for kontrolområde, hvor der vaccineres mod mund- og klovesyge.
- (6) Det sydafrikanske område, hvorfra det er tilladt at importere fersk kød til EF, bør derfor omdefineres.
- (7) Den 30. november 2000 blev der bekræftet et udbrud af mund- og klovesyge hos kvæg med oprindelse i Sydafrika på et EF-godkendt slagteri i Swaziland.

(8) I henhold til direktiv 72/462/EØF kan et tredjeland fortsat betragtes som havende været fri for mund- og klovesyge i mindst to år, selv om der er indberettet et begrænset antal sygdomsudbrud på en begrænset del af dets område, såfremt udbruddene er blevet udryddet på under tre måneder.

(9) Swazilands myndigheder har givet tilstrækkelige garantier med hensyn til de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe udbruddet af mund- og klovesyge, og de restriktioner, som var indført over for slagteriet, blev ophævet den 23. december 2000.

(10) Derfor kan importen til EF af kød fra Swaziland genoptages fra den 1. marts 2001, men der bør indsættes en særlig fodnote herom i det relevante certifikat.

(11) Der bør derfor foretages ændringer i beslutning 1999/283/EF.

(12) Denne beslutning tages op til fornyet overvejelse på baggrund af udviklingen i sygdomssituationen.

(13) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag I til Kommissionens beslutning 1999/283/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

I bilag III til beslutning 1999/283/EF indsættes der indtil den 1. december 2001 i sundhedscertifikat A en fodnote 5 i sundhedserklæringen sidst i punkt 1: »⁽³⁾ Swaziland kan uanset det udbrud af mund- og klovesyge, der blev bekræftet på et slagteri den 30. november 2000, betragtes som havende været fri for mund- og klovesyge i mindst 12 måneder fra den 1. marts 2001.«

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 110 af 28.4.1999, s. 16.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

BESKRIVELSE AF VISSE AFRIKANSKE OMRÅDER, DER ER AFGRÆNSET MED HENBLIK PÅ UDSTEDELSE AF SUNDHEDSCERTIFIKATER

Land	Områdekode	Version	Beskrivelse af området
Botswana	BW	01/99	Hele landet
	BW-01	01/99	De veterinære sygdomsbekæmpelseszoner 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, og 18
Marokko	MA	01/99	Hele landet
Madagaskar	MG	01/99	Hele landet
Namibia	NA	01/99	Hele landet
	NA-01	01/00	Syd for de afspærringer, der strækker sig fra Palgrave Point i vest til Gam i øst
Swaziland	SZ	01/99	Hele landet
	SZ-01	01/99	Området vest for de »red line«-afspærringer, der strækker sig nordpå fra Usuto-floden til grænsen til Sydafrika vest for Nkalashane
Sydafrika	ZA	01/99	Hele landet
	ZA-01	01/01	Den Sydafrikanske Republik, undtagen: den del af området for bekæmpelse af mund- og klovesyge, der ligger i veterinærregionen Nord- og Østtransvaal, i distriktet Ingwavuma i veterinærregionen Natal eller i grænseområdet op til Botswana øst for den 28. længdegrad og distrikterne Camperdown, Pietermaritzburg, Lions River, New Hanover, Umvoti, Kranskop, Mapumulo, Ndwedwe, Lower Tugela, Inanda, Pinetown, Durban (inklusive hovedstadsområdet Durban), Chatsworth, Umzali, Umbumbulu og Richmond i provinsen KwaZulu-Natal provinsen Mpumalanga
Zimbabwe	ZW	01/99	Hele landet
	ZW-01	01/99	Veterinærregionerne Mashonaland West province, Mashonaland East province (inklusive distriktet Chikomba), Mashonaland Central province, Manicaland province (kun distriktet Makoni), Midlands province (kun distrikterne Gweru, Kwekwe, Shurugwi, Chirimanzu og Zvishavane), Masvingo province (kun distrikterne Gutu og Masvingo), Matabeleland South province (kun distrikterne Insiza, Bullimamangwe, Umzingwamange, Gwanda og West Nicholson) og Matabeleland North province (kun distrikterne Bubi og Umgusa)

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. februar 2001

om ændring af Kommissionens beslutning 2001/9/EF om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af Rådets beslutning 2000/766/EF om en række beskyttelsesforanstaltninger over for overførbare spongiforme encephalopatiser og fodring med animalsk protein, for så vidt angår hydrolyserede proteiner

(meddelt under nummer K(2001) 462)

(EØS-relevant tekst)

(2001/165/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EF ⁽⁴⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽⁵⁾, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets beslutning 2000/766/EF af 4. december 2000 om en række beskyttelsesforanstaltninger over for overførbare spongiforme encephalopatiser og fodring med animalsk protein ⁽⁶⁾ forbydes det, at visse husdyr fodres med forarbejdede animalske proteiner. På betingelser, der er fastsat i beslutning 2001/9/EF, omfatter forbuddet ikke visse forarbejdede animalske proteiner.

(2) Den seneste udvikling vedrørende BSE-situationen inden for Fællesskabet har fået visse medlemsstater til at træffe yderligere unilaterale beskyttelsesforanstaltninger.

(3) Rådet har den 4. december 2000 på baggrund af den situation opfordret Kommissionen til at anmode Den Videnskabelige Styringskomité (VSK) om at evaluere de unilaterale, midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, visse medlemsstater har truffet, og til at træffe relevante foranstaltninger.

(4) VSK vedtog den 12. januar 2001 en udtalelse om de spørgsmål, som Kommissionens tjenestegrene havde forelagt efter anmodning fra EU's Ministerråd (landbrug) af 4. december 2000, vedrørende sikkerheden, hvad angår BSE, i forbindelse med visse former for væv og visse produkter hidrørende fra dyr. I udtalelsen behandler man sikkerheden i forbindelse med hydrolyserede proteiner hidrørende fra andre animalske materialer end huder og skind. For at tage hensyn til denne videnskabelige udtalelse inden for rammerne af beslutning 2000/766/EF er det nødvendigt at fastsætte kravene til fremstilling af hydrolyserede proteiner.

(5) Usikkerhed vedrørende fortolkningen af artikel 2 i beslutning 2001/9/EF har medført vanskeligheder med hensyn til gennemførelsen af de bestemmelser, som er omfattet af beslutningen. Det er derfor hensigtsmæssigt at gøre bestemmelsen i artikel 2 klarere og ændre artikel 1 i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2001/9/EF foretages følgende ændringer:

1) Udtrykket »andre dyr end drøvtyggere« erstattes med »husdyr som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i beslutning 2000/766/EF, undtagen drøvtyggere« i stk. 1, 2 og 3 i artikel 1.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Medlemsstaterne sikrer, at foder, herunder foder til selskabsdyr, som er bestemt til andre dyr end husdyr som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i beslutning 2000/766/EF, og som indeholder forarbejdede animalske proteiner som defineret i beslutning 2000/766/EF, ikke fremstilles i anlæg, hvor der tilberedes foder til husdyr.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 32.

Når det ovenfor anførte foder ikke fremstilles med andre animalske proteiner end fiskemel, dicalciumphosphat og hydrolyserede proteiner kan det dog fremstilles i anlæg, hvor der tilberedes foder til andre husdyr end drøvtyggere, jævnfør bilag I, punkt 6, bilag II, punkt 3 eller bilag III, punkt 2.«

3) Punkt 1 i bilag III affattes således:

- »1. Hydrolyserede proteiner af fisk, fjer samt huder og skind
- skal fremstilles i et forarbejdningsanlæg, der udelukkende beskæftiger sig med fremstilling af hydrolyserede proteiner, og som er godkendt til formålet af myndighederne, jf. artikel 5, stk. 2, i direktiv 90/667/EØF
 - skal stikprøveundersøges efter forarbejdningen og skal have en molekylmasse på under 10 000 dalton.
- Derudover gælder, at hydrolyserede proteiner af huder og skind
- skal være udvundet af huder og skind af dyr, der er blevet slagtet på et slagteri, og hvis slagtekroppe er fundet egnede til konsum efter undersøgelse før og efter slagtning
 - skal fremstilles ved en proces, der omfatter passende foranstaltninger til minimering af kontamineringen af huder og skind og forberedelse af råvarerne ved behandling med saltlage og kalk og intensiv vask, og

derefter udsættes materialet for en pH-værdi på over 11 i over 3 timer ved over 80 °C, efterfulgt af en varmebehandling ved over 140 °C i 30 minutter ved et tryk på over 3,6 bar eller ved en tilsvarende proces, som er godkendt efter proceduren i artikel 17 i direktiv 89/662/EØF.«

4) I titlen på sundhedscertifikatet i bilag IV slettes ordene »af huder og skind«.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. marts 2001.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen